

# TORONTO MAIRONIO MOKYKLOS Metraštis

**Aš - tavo gimtinė, vardu Lietuva**



Audra Stanevičius-Mills

**Nuotolinis mokymas  
2020-2021**

Toronto Maironio mokykla  
ir  
Auštesnieji lituanistiniai  
kursai

2020-2021 mokslo metų  
metraštis

Maketavo Julija Degutytė

Mieli Maironio mokyklos šeimos nariai!

Šiais, 2021 –aisiais, mes mokinomės KARTU, bet atskirai, nuotoliniu būdu. Net per COVID-19 pandemiją mūsų mokykloje pamokos ir toliau tęsiasi, mes gyvuojame, mūsų bendruomenėje yra tokių nuostabių šeimų. Mokytojai ir šeimos pasiryžę ir toliau išlaikyti savo lietuviybę. Mes visus metus rinkomes kas šeštadienio rytą ir susitikome, naudojami Google Meet. MES KARTU net nuotoliniu būdu!

Visus metus daug dirbom ir mokinomės. Jaunesnieji mokiniai klausėsi daug dainų ir pasakų. Jie daug piešė: neužmirštuoles atminti Sausio 13-ajai, trispalves Vasario 16-ajai ir Kovo 11-ajai, ir mokėsi raides ir metų laikus. Mūsų vyresnieji mokiniai skaitė daug eilėraščių ir keliavo aplink Lietuvą, išmokdami daugiau apie žinomas vietas ir ruošdami projektėlius bei juos pristatydami pamokose, žaidė žaidimus, dainavo ir net šoko bei sportavo, darė rankdarbius. Vyriausi mokiniai mokinosi daug istorijos ir gramatikos, bet visada įdomiu būdu su ypatingai gražiai paruoštom skaidrėm ir žaidimais. Kalėdoms mums Kalėdų Senelis paruošė asmenišką video sveikinimą kiekvienai klasei. Atšvęsti Lietuvos Gimtadieniui KLJS suruošė žaidimus ir pamokas. Per Velykas vaikai žaidė žaidimus, dainavo ir pasakojo apie savo Velykas. Vyriausieji mokiniai keliavo į Kipro salą sužinoti apie ten gyvenančių lietuvių bendruomenę ir pasikalbėti su ten lietuvių mokykloje vaikus mokančia mokytoja Vintare, kuri yra dirbusi ir mūsų mokykloje. Pavasarį vyresnieji taip pat keliavo į Vilniaus mišką, vieną iš didžiausių pasaulio parkų mieste, sužinoti apie atbun-dančią gamtą ir pamatyti pražystančias žibutes.

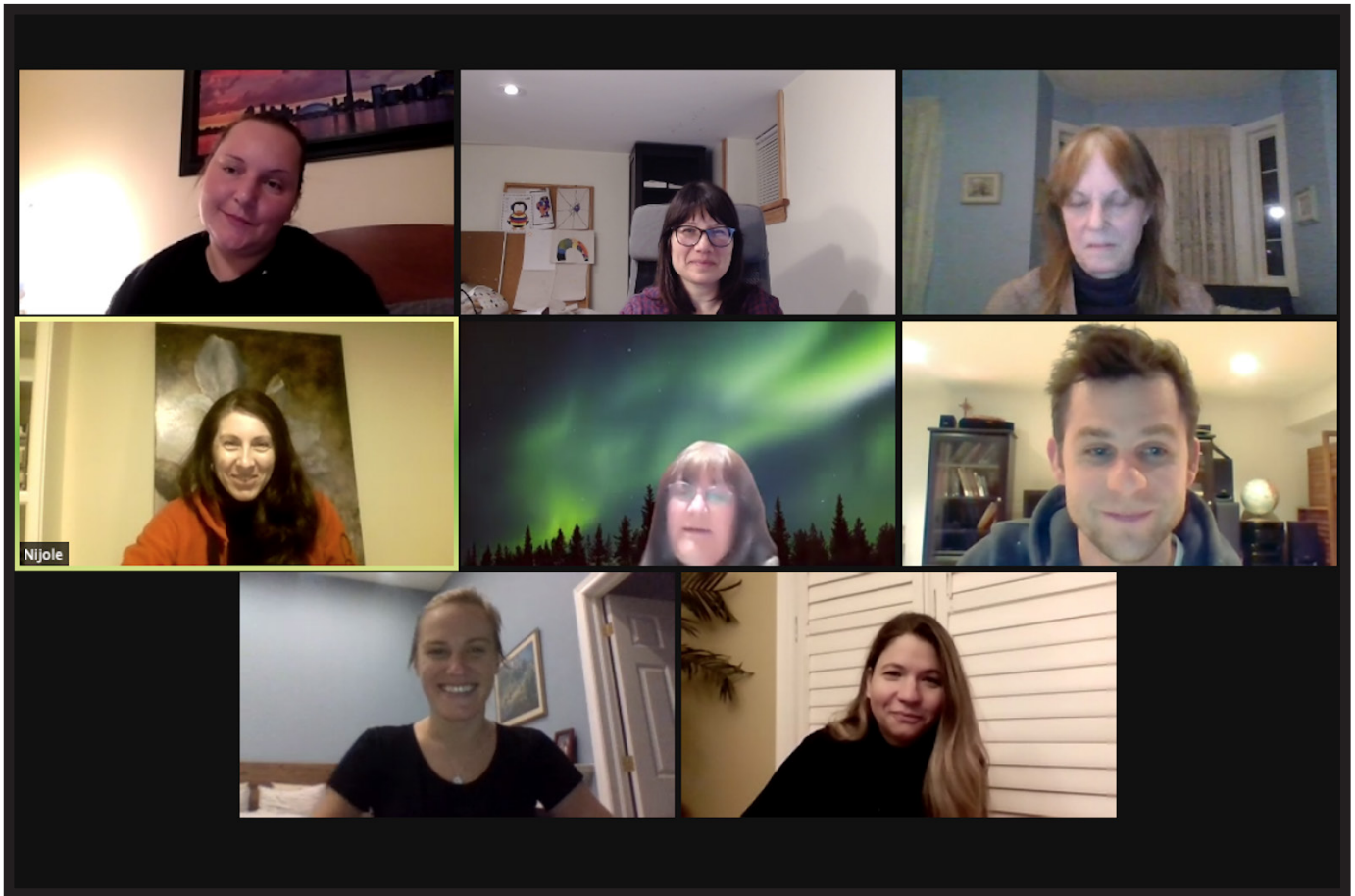
Taip ir metraščio tema atsirado “Aš- tavo gimtinė, vardu Lietuva”. Labai ačiū Julijai Degu-tytei, kuri šį metraščių koordinavo, ir Rimai Žemaitytei-De Iuliis, mokyklos redaktorei.

Ačiū visiems mokytojams už jų pasiaukojimą lietuviybės išlaikymo darbe. Jie tikri didvyriai, toliau dirbdami tokiu sunkiu laiku. Ačiū tėveliams, kurie remia mūsų pastangas ir aktyviai dalyvauja nuotolinėse pamokose su vaikais. Labai dėkojame visiems mokyklos remėjams: Paramos ir Prisikėlimo bankeliams, Kanados Lietuvių Bendruomenei (KLB), Kanados Lietuvių Fondui (KLF), Lietuvos Kankinių Parapijai ir Prisikėlimo Parapijai.

Gražios ir saugios vasaros visiems! Saugokite save ir artimuosius. Labai lauksime susitiki-mo su visais.

Pagarbiai,  
Maironio mokyklos vedėjos Lidija Puteris ir Daina Kuraitė

# Mokytojos 2020-2021



**Pirmoje eilėje iš kairės:** Indrė Patkačiūnienė, Lidija Puteris, Zivilė Šelmiene

**Antroje eilėje iš kairės:** Nijolė Gudaitis, Rima Žemaitytė- De Iuliis, Dominykas Guzauskas

**Trečioje eilėje iš kairės:** Daina Kuraitė, Rasa Balaišienė

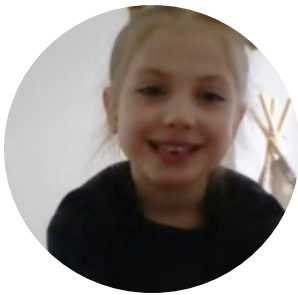
# Jaunesniųjų ir Vyresniųjų darželis



Pirmoje eilėje iš kairės: mokytoja Nijolė Gudaitis, Emilja Rukaitė, Smiltė Aleksandravičiūtė, Lėja Bancewicz, Stefanie Watson

Antroje eilėje iš kairės: Oliver Golobordo, Aras Stanevičius, Aleksandras Balyta Šarka, Gaiva Remesat, Abigailė Parnavas

Trečioje eilėje iš kairės- Erika Majchrowski, Rūta Lelis

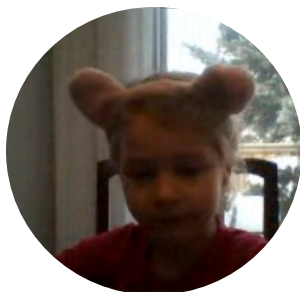


Tai buvo tikri išbandymų metai. Mes įrodėme, kad nuotolinis mokymas mūsų nesustabdė mokytis kalbėti lietuviškai ir neužmiršti lietuvių kalbos ir Lietuvos. Mes ir toliau lankėme lietuvišką Maironio mokyklą.

Šeštadienio rytais susitikdavome, tačiau ne gyvai, o per kompiuterio ekraną. Mokėmės ir rašėme lietuviškas raideles, skaitėme pasakas, dainavome ir keliavome po Lietuvą. Džiaugėmės matydami savo draugus kompiuterio ekranuose. Dėkojame vaikučių tėveliams. Jie padėdavo įjungti ir išjungti garsą ar vaizdą, sutaisyti stringantį internetą. Tėvelių dėka vaikai žino lietuvių kalbą. Ačiū Jums, mieli vaikučių tėveliai. Ačiū už jūsų pastangas ir įdėtą darbą į jūsų vaikų lietuvių kalbos žinias.

Mes savo darbeliais įrodėme, kad lietuvių kalba ir Lietuva yra mūsų širdelėse.

**Mokytoja Nijolė**





Smiltė Aleksandravičiūtė



Leja Bancewicz



Erika Majchrowski



Abigaile Parnavas



Gaiva Remesat



Emilija Rukaitė



Aleksandras Balyta Šarka



Aras Stanevičius



Stefanie Watson



Oliver Golobordo



Smiltė Aleksandravičiūtė



Leja Bancewicz



Erika Majchrowski



Aleksandras Balyta Šarka



Gaiva Remesat



Emilija Rukaitė





Aras Stanevičius



Gaiva Remesat



Erika Majchrowski



Aleksandras Balyta Šarka



Stefanie Watson



Erika Majchrowski

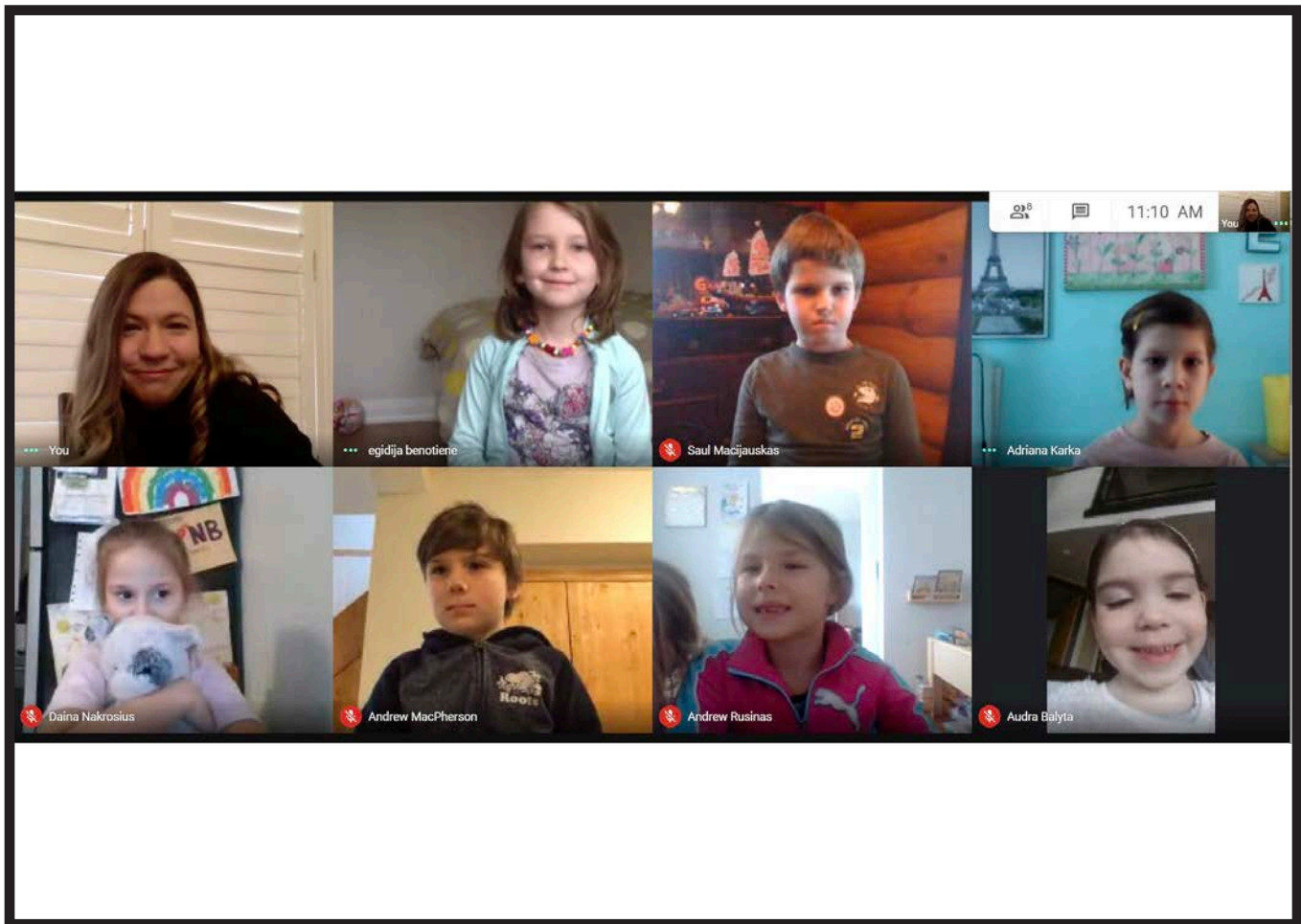


Aleksandras Balyta Šarka



Gaiva Remesat

# 1 klasė



**Primoje eilėje iš kairės:** mokytoja Rasa Balaišienė, Teklė Benotaitė, Saul Macijauskas, Evelina Verbylaitė

**Antroje eilėje iš kairės:** Nevaeh Barnes, Tadas MacPherson, Daiva Rusinaitė, Arija Balyta Šarka,

**Nuotraukoje nera:** Jacob Harvey

Pirmos klasės mokinai yra labai draugiški. Jiems patinka pasidalinti savo mintimis per mūsų pamokėles. Mės kartu mokomės apie Lietuvą, metų laikus, skaitome lietuviškai ir žaidžiame žaidimus.



Neveah Barnes



Arija Balyta Sarka



Saul Macijauskas



Tadas MacPherson



Evelina Verbylaitė

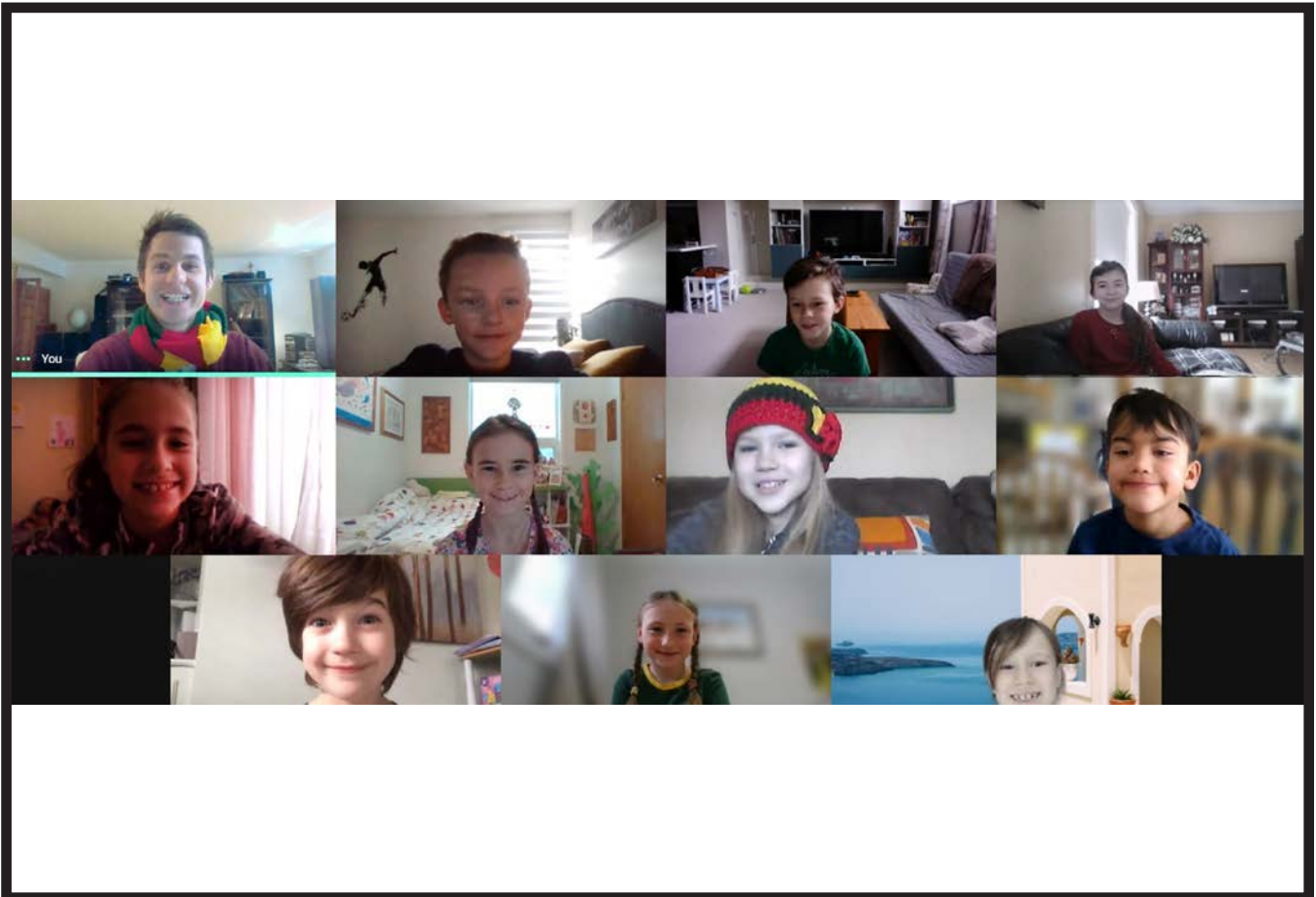


Daiva Rusinaitė



Jacob Harvey

# 2/3 klasė



**Pirmje eilėje iš kairės:** mokytojas Dominykas Guzauskas, Liudvikas Vaicekauskas, Lukas Jonušonis, Kristina Balaišytė.

**Antroje eilėje iš kairės:** Meda Gudaitis, Lara Stanevičiūtė, Lyra Špakauskaitė, Lukas Kissoon.

**Trečioje eilėje iš kairės:** Levas Lelis, Daiva Stanevičiūtė-Mills, Maya Kuchmar.

**Nuotraukoje nėra:** Gabi Šaudytės.

Siais metais mes su mokiniais išsirinkome temą "Aš - superherojus. Jei būčiau superherojus, kokią galią turėčiau, kad pakeisčiau pasaulį." Kaip mokytojui, man buvo labai smagu matyti taip sudomintus vaikus, ir matėsi, kad ši tema yra jiems puikiai tinkama. Pasiruošiant metraščiui vaikus labai domino piešimas ir idėja gydyti pasaulį. Dauguma vaikų pasirinko supergalią, kad panaikintų "Covid" virusą, ir tai leidžia galvoti, kad šios klasės vaikai yra tikrai šviesi ateitis pasaulyje. Jų laki vaizduotė ir noras padėti pasauliui nugalėti šiuo metu egzistuojantį virusą tik parodė, kaip jie nori grįžti į kasdieninį gyvenimą ir džiaugtis su draugais.

Dominykas Guzauskas

Mano supergalia yra visus pagydyti. Aš būčiau superherojė ir daktaras viename. Aš sukurčiau ypatingą melodiją, kurią klausydamas žmogus, kuris serga, pagytų. Melodijackiekvienam ligoniui būtų skirtinga. Todėl aš turėčiau daug kurti ir daug groti. Ašcapkeliučiau daugelį pasaulio kraštų ir pagydyčiau daugybę žmonių. Pasaulis taptų daugclaimingesnis.



Gabi Šaudys

Jei aš turėčiau supergalią, tai aš būčiau super greita. Aš norėčiau padėti žmonėms, jei jie kristų. Su savo supergalia aš galėsiu skristi nuo vieno baltaus iki kito baltaus.



Lara Stanevičius

Aš esu superherojė Elektra. Aš turiu elektros galią. Kai įvyksta elektros srovės nutrūkimas, aš galiu ją atstatyti, kad vėl šviestų šviesa ir žmonėms nebūtų baisu nakties metu.



Maya Kuchmar

Aš Daivutė - superherojė. Jei aš turėčiau supergalią, aš ištrinčiau visus virusus pasaulyje. Šiais metais COVID virusas mane stabdo lankyti lietuvių mokyklą. Mano supergalia būtų ypatinga. Aš labai noriu būti su savo mokytoju Dominyku ir su savo klasiokais mokykloje.



Daiva Stanevičius-Mills

Jei būčiau superherojus norėčiau turėti galią skraidyti. Aš skrisčiau į kitas pasaulio šalis. Galėčiau aplankyti įdomias vietas, susipažinčiau su ten gyvenančiais vaikais ir su jais žaisčiau. Taip pat padėčiau visiems sergantiems žmonėms, pristatydamas jiems vaistus.



Lukas Jonušonis

Labas, aš esu Lukas, ir mano supergalia būtų panaikinti Covid virusą. Kai virusas išnyks, aš galėsiu pamatyti savo šeimą ir draugus. Tokius kaip mano pusbroliai ir vykti į skirtingas pasaulio vietas, kad galėčiau daryti įvairius dalykus.



Lukas Kissoon

Jei aš būčiau superherojė, aš norėčiau turėti gydymo galią. Aš gydyčiau visus žmones be vaistų. Mano supergalia būtų mano rankose. Mano rankos neleistų žmonėms daugiau sirgti.



Lyra Špakauskas

Jei aš turėčiau supergalia, tai būtų skraidymo galia. Aš greitai galėčiau skraidyti. Aš norėčiau skraidyti į lietuvišką mokyklą ir į Lietuvą. Aš niekad nepavėluočiau.



Kristina Balaišis

Aš esu labai greita mergaitė Meda. Niekas manęs nepagaus. Kai aš užaugsiu, atidarysiu savo firmą ir padėsiu žmonėms nelaimėje. Aš apginsiu nuo negerų žmonių ir nuo baisių pavojų. Aš esu superherojė.



Meda Marija Gudaitis

Jei aš turėčiau supergalia, tai būtų gebėjimas teleportuotis. Aš galėčiau pas močiutę ir pusbrolius, ir kitus giminačius nukeliauti į Lietuvą, kada tik norėčiau. Galėtume keliauti, atostogauti, kur tik norėčiau ir kada tik norėčiau. Taip pat neterščiau gamtos, nes nenaudočiau kuro.



Liudvikas Vaičekauskas

Aš esu gamtos sargas. Mano galia būtų sumažinti žemės atšilimą. Mano pistoletai šaudo ledukus ir taip atšaldo pasaulio temperatūrą. Aš išmokinsiu žmones neteršti pasaulio be reikalo, ypač apsaugosiu nuo mašinų, gamyklų skleidžiamų dujų ir smalkių.



Levas Lelis

# 4/5/6 klasė

## 4-5-6 klasės



**Pirmoje eilėje iš kairės:** mokytoja Indrė Patkačiūnienė

**Antroje eilėje iš kairės:** Viktorija Patkačiūnaitė, Alexandras Gudaitis, Eva Ligda

**Trečioje eilėje iš kairės:** Aras Kalendra, Elias Saudys, Kevin Wojczulis

**Ketvirtoje eilėje iš kairės:** Adas Urbietis, Neria Augutis, Audra Stanevičius Mills.

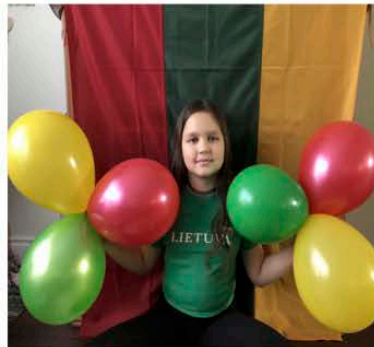
## MES KARTU

Šiais metais, ne kaip visada, pamokos vyko internetu.

Mūsų pagrindinis mokymosi būdas - projektai.

Keliavome aplink Lietuvą, pristatydami savo kelionę, susipažindami su Lietuvos geografine padėtimi, miestais, gamta ir gyvūnais. Prisiminėme Lietuvos istoriją, ieškojom savo šeimos šaknų, domėjomės lietuviškais šventėmis, dainomis. Kalėdoms pristatėme kalėdinius receptus, Užgavėnėms kepėme blynus, Velykoms dažėme kiaušinius, kūrėme savo trispalvę.

### “Mano vardo kilmė”



Mano vardas yra Neria. Jį išrinko mano mama. Jai labai patiko šitas vardas.

Toks pat vardas ir mano tėtuko - Nerius. Lietuviškai mano vardas reiškia “ilga, siaura smėlio sekluma jūroje”. O graikiškai - jūrų dievybė. Baltų kilmės žodis nerija, reiškiantis nerti, nirti (nerija išnyra iš jūros).

Lietuvoje yra Kuršių Nerija- pusiasalis su smėlio kopomis, kuris skiria Kuršių marias nuo Baltijos jūros. Ji įtraukta į UNESCO Pasaulio paveldo sąrašą.

Taigi, mano vardas yra labai gražus ir aš labai dėjuosi, jog tėveliai davė man tokį nepaprastą vardą.

Neria Augutis, 4 klasė



### “Mėgstamiausia lietuviška daina”



Aš pasirinkau dainą “Baltijos kelias”. Tai legendinė daina

„Bunda jau Baltija“, tapusi Baltijos kelio himnu.

Man ši daina patinka, nes ji primena Lietuvą. Taip pat mano mamytė ir jos dvi seserys yra šeimoje trys, kaip ir dainoje, irgi dainuojama apie tris seseris: Lietuvą, Latviją ir Estiją. Man patinka šios dainos idėja. Kaip visi laikosi susikibę rankomis per visas tris šalis. Susikabinusių žmonių grandinė jungia trijų Baltijos šalių sostines – Vilnių, Rygą ir Taliną. Man patinka, jog dainoje dainuojama trimis kalbomis: lietuviškai, latviškai ir estiškai.

Aš dažnai klausausi šios dainos su savo mamyte.

Eva Ligda, 4 klasė





### “Man labiausiai patinkantis miestas Lietuvoje”



Biržai - miestas šiaurės Lietuvoje, Aukštaitijoje. Biržų mieste reikia būtinai aplankyti Biržų pilį, Astravo rūmus, Kirkilų apžvalgos bokštą. Pereiti per ilgiausią Lietuvos lieptą, kuris nutiestas per Širvėnos ežerą. Taip pat nukeliauti prie Karvės olos.

Aš esu buvusi visose šiose vietose, nes ten yra mano močiutės gimtinė. Mūsų kaimas nedidukas, Biržų pašonėje esantis, abu Apaščios krantus aptūpęs Šimpeliškių kaimas, kadaise išauginęs du Nepriklausomos Lietuvos valstybės kūrėjus – brolius Joną ir Martyną Yčius.

Biržų krašto kalba labai įdomi. Mano mamytė moka kalbėti biržietiška tarme. Būna labai juokinga, kada jinai šneka. Mes nors ir gyvename Kanadoje, stengiamės aplankyti Lietuvą, nepamirštame gimtosios kalbos, dainuojame lietuviškas dainas, šokame šokius, taip pat mėgstame valgyti cepelinus, kugelį ir šaltibarščius.



Viktorija Patkačiūnaitė, 4 klasė

### “Mano trispalvė”

Lietuvos vėliavos spalvos yra geltona, žalia ir raudona. Geltona reiškia saulę, žalia - laukai, raudona - kraujas.

Aš sukūriau mano trispalvę iš geltono, žalio ir raudono obuolių. Aš labai mėgstu valgyti obuolius, todėl man buvo smagu iš jų padaryti trispalvę. Man labiausiai patinka valgyti žalius obuolius. Lietuvoje žmonės augina daug obuolių. Aš žinau, nes esu buvęs Lietuvoje. Mano močiutė dabar gyvena Klaipėdoje. Aš gyvenu Kanadoje, bet aš esu tikras lietuvis ir man patinka lietuviškos tradicijos.

Aras Kalendra, 5 klasė



### “Mano šeimos šaknys”

Aš esu Audra. Mano šeimoje šiuo metu yra keturi šeimos nariai: mano sesutė, mano mamytė, mano tėvelis ir aš.

Aš esu gimusi Kanadoje, kaip ir mano mama ir sesuo. Mano tėvelis yra gimęs Anglijoje. Mano seneliai yra gimę Europoje. Mano mamytės tėveliai - Alfa Stanevičius ir Vida Anskis gimė Lietuvoje. Aš esu buvusi Lietuvoje ir man labai patinka ten būti. Mano tėvelio tėveliai - Kevin Mills and Muriel Thomas - gimė Anglijoje. Aš taip pat esu buvusi Anglijoje. Aš myliu savo visą šeimą, kuri man padeda būti savimi. Kuri mokina mane lietuvių kalbos, lietuviškų papročių. Aš labai laiminga turėdama tokią artimą šeimą...

Taigi, kiekvienas žmogus turi savo prisiminimus, kurie ir sudaro šeimos istoriją.

Audra Stanevičius-Mills, 5 klasė



### “Iš kur aš kilęs?”



Mano tėveliai kilę iš Punsko krašto. Punkskas priklauso Dzūkijos etnografiniam regionui. Tai yra vienintelis Lietuviškas kampelis visoje Lenkijoje. Čia dauguma žmonių kalba lietuviškai.

Punsko bažnyčios šventoriuje pastatytas paminklas Lietuvos partizanams. Greta Šventovės - etnografinis lietuviškas Punsko istorijos muziejus. Dar vienas muziejus, po atviru dangumi - Skansenas, čia veikia karčiama, vyksta kasmetinis klijimo teatrų festivalis. Šalia stovi paminklas Žalgirio mūšiui paminėti. Kita įdomybė yra akmuo - Lietuvos nepriklausomybės atkūrimui. Paminklai knygnešiu P. Matulevičiui ir Vytautui Didžiajam. Yra labai daug akmeninių kryžių su lietuviškais užrašais. Čia žmonės, jaunimas ypač šoka lietuviškus šokius, dainuoja dainas ir karštai myli tėvynę Lietuvą.

Mes irgi stengiamės čia, Kanadoje, išlaikyti lietuviškas tradicijas, šokti lietuviškus šokius, kalbėti lietuviškai ir žaisti lietuvišką krepšinį.



Kevin Wojczulis, 5 klasė

### Kaip aš švenčiu mėgstamiausią šventę?



Mano mėgstamiausia šventė yra mano gimtadienis. Aš gimiau balandžio mėnesį. Balandžio mėnesį nebūna labai šalta ir nebūna labai karšta. Kada aš gimiau, mano močiutė ir senelis buvo Kanadoje. Šitais metais mano gimtadienis bus per pačias Velykas. Velykos yra Jėzaus šventė. Jėzus prisikėlė, ir gamta bunda. Todėl man patinka balandis, man patinka Velykos, bet labiausiai man patinka mano gimtadienis.

Antra šventė, kuri man patinka, yra Kalėdos. Gruodžio mėnesį mes puošiame savo namą lauke, taip pat viduje puošiame eglutę. Prieš Kūčias mes tvarkomės namus, mama labai daug gamina valgių. Kūčių vakare mes visi sėdame prie stalo ir valgome Kūčių vakarienę. Mes nevalgome mėsos. Pagrindinis Kūčių patiekalas yra kalėdaitis. Kalėdų rytą mes einame ieškoti dovanų po Kalėdų eglute. Būna daug džiaugsmo.

Taigi tai dvi šventės, per kurias aš gaunu daug dovanų ir esu laimingas.

Alexandras Gudaitis, 6 klasė





#### “Kas aš esu? Dzūkas, aukštaitis, žemaitis ar suvalkietis?”

Mano tėtis yra iš Dzūkijos, Lazdijų rajono. Lietuvoje Dzūkijos regionas dažnai vadinamas Dainavos vardu. Didžiąją Dzūkijos dalį užima miškai. Dzūkija yra garsi savo miškais ir miško gėrybėmis. Dzūkų tarnei didelę įtaką turėjo lenkų kalba, kuri buvo platinama tarp regiono gyventojų.

Mano mama yra iš Aukštaitijos - Kauno. Aukštaitija viena iš penkių Lietuvos etnografinių regionų. Aukštaitija yra didžiausias Lietuvos etnografinis regionas, kuris pasižymi tarmių, tradicinių papročių, tradicinės architektūros, gyvensenos ir kito istorinio paveldo įvairove.

Taigi aš esu pusiau dzūkas, pusiau aukštaitis, gimęs Kanadoje.

Elias Saudys, 6 klasė



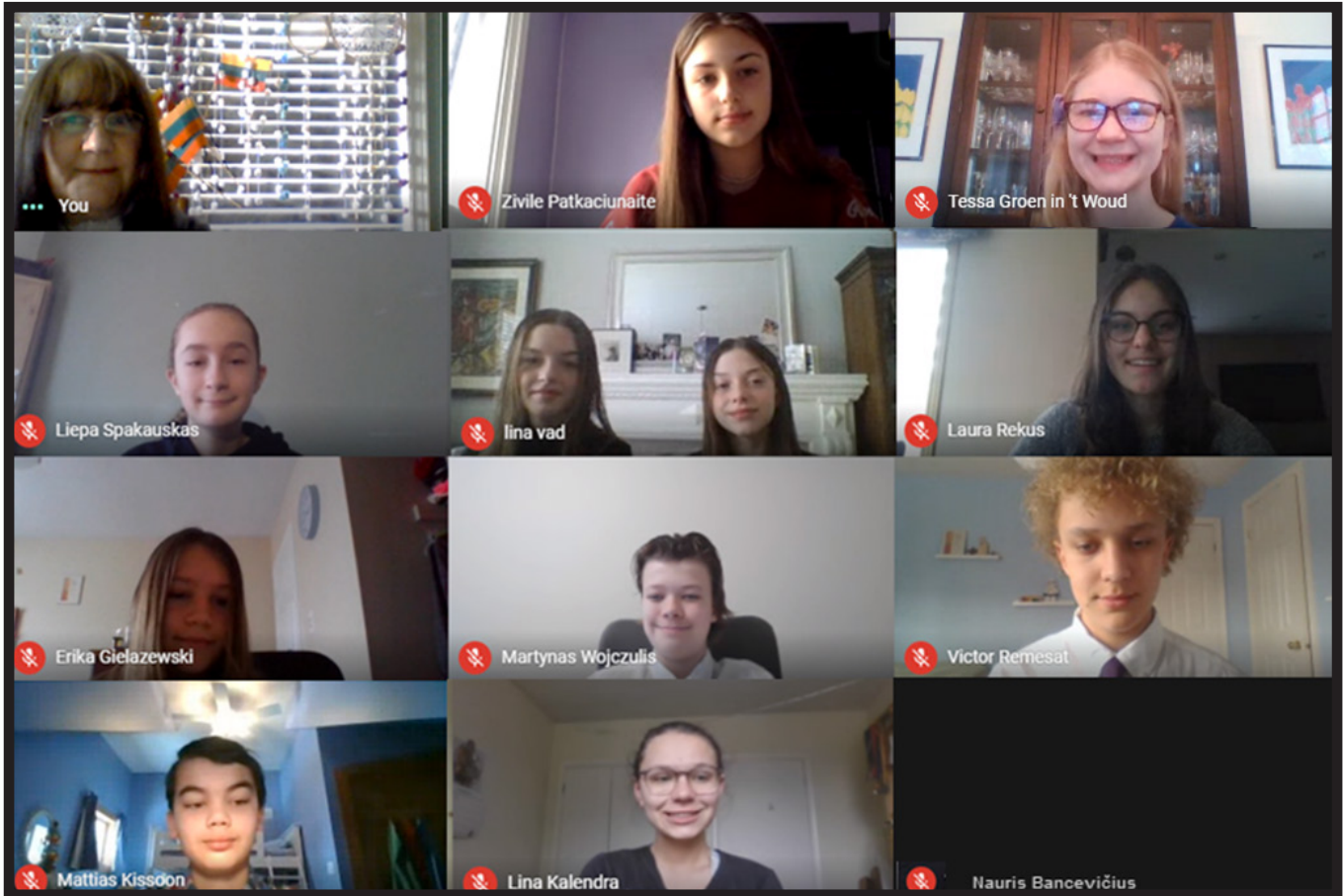
#### “Mano šeimos istorija”

Aš esu Adas. Ir šiandien aš papasakosiu apie savo šeimą. Mano tėčio vardas yra Arminas, mano mamos vardas yra Vyginta. Mano mamos tėvų vardai yra Salomėja ir Vadislovas. Mano senelei labai patinka daržininkystė. Mano senelio hobis yra bitininkystė. Bitės - vienas iš daugiausiai auginamų ir žinomų nuo neatmenamų laikų vabzdžių. Natūrali bičių gyvenimo vieta – medžio drevė. Žmogus jas augina įvairiuose aviliuose. Vasarą bitės prineša į avilį nektaro, kuris, perdirbtas į medų, yra maisto atsarga žiemai. Prieš išvykstant į Kanadą, aš buvau su savo seneliu pas bites ir aš apsirengiau kostiumu, apsaugančiu nuo bičių, ir su šautuvu. Aš žinau, ką jūs galvojat, bet ne, tai yra dūmų šautuvas. Taip pasiruošę mes ėjome prie bičių ir surinkome medų ir, kai mes parsinešėm medų, tada mes jį įdėjome į tokią mašiną ir medų išsukome. Ir kai mes baigėme, mes gavome medaus ir atsivežėme medaus čia, į Kanadą.

Adas Urbietis, 6 klasė



# 7/8 klase



**Pirmoje eilėje iš kairės** :mokytoja Rima Žemaitytė-De Iuliis, Živilė Patkačiūnaitė, Tessa Dirmantaitė Groen in 't Woud

**Antroje eilėje iš kairės**: Liepa Špakauskaitė, Lina ir Lily Vadauskaitės, Laura Rėkutė

**Trečioje eilėje iš kairės**: Erika Gelažauskaitė, Martynas Wojczulis, Simas Remesat

**Katvirtoje eilėje iš kairės**: Mattias Kissoon, Lina Kalendraitė.

**Nuotraukoje nėra** Naurio Bancevičiaus

Užsivėrė durys – atsidarė langai. Ir mes išmokome gyventi ir mokytis, ir išmokti – kitaip, bet ne mažiau, jeigu tik norėjome. Kadangi visas pasaulis mokėsi, mums pasisekė, nes iš savo kompiuterių ekranų įėjome pro virtualiai dažnai kaip niekada prasiveriančias Valdovų rūmų, Lietuvos Nacionalinio muziejų duris. Mums buvo pateikti naujausi faktai, išrikiuotos įdomiausios parodos apie Lietuvos Viduramžius. Apie juos mes šiais metais ir mokėmės. Ten mes rinkome medžiagą, skaitydami, klausydami, žiūrėdami ir mokydamiesi rašyti pirmąjį sudėtingą rašinį lietuvių kalba. Lankomumas šiomet buvo geras kaip niekada anksčiau.

Kiek būtume išmokę, ką būtume nuveikę, jeigu virusas nebūtų įkalinęs namuose?

O gal galvokime kitaip: mes išmokome labai daug, viruso įkalininti namuose. Mes netgi galėjome aplankyti Vilniaus mišką žydint žibutėms, Biržus ir pasikalbėti su Lietuvoje gyvenančiais žmonėmis.

Ir virtualioje erdvėje gyvenimas verda, vyksta daugybė renginių – jeigu tu praveri jiems savo langą...

Paskaitykite, ko nuotoliniu būdu išmoko tie, kurie norėjo išmokti.

Mokytoja Rima Žemaitytė-De Iuliis

Po Gedimino Lietuvą valdė jo sūnus Jaunutis. Algirdas rūpinosi Lietuvos rytais, o Kęstutis gynė vakarinės Lietuvos sienas. Algirdas buvo didžiausias nukariautojas ir gynėjas per visą Lietuvos istoriją. Iš visų Gedimino sūnų Algirdas buvo protingiausias politikas. Kai Kęstutis buvo kryžiuočių kalėjime, jo prižiūrėtojas buvo Adolfas. Algirdas ir Julijona turėjo sūnų Jogailą. Kęstutis ir Birutė turėjo Vytautą. Aš žinau apie LDK kunigaikščius. Čia tik truputis to, ką apie juos sužinojau.

Paprasti žmonės gyveno šeimomis. Tėvas buvo šeimos galva.

Lietuviai vertėsi žemdirbyste, nes žemė buvo derlinga, o klimatas palankus. Jie išdirbdavo žemę ir veisdavo vaismedžių sodus. Medžioklė buvo antras labai svarbus verslas. Žvėrių mėsą valgydavo, o iš kailių siūdavo drabužius. Miškuose augo įvairios uogos, grybai, riešutai, kuriuos galėjo valgyti. Žvejyba buvo trečias labai svarbus verslas. Ežeruose, upėse ir jūroje buvo daug žuvų.

Žmonės, kurie gyveno Lietuvoje, buvo lietuviai, lenkai, prūsai, ukrainiečiai, žydai, rusai ir kitų tautybių.

Kariai atrodė labai stiprūs. Jie turėjo šarvus, sidabro spalvos šalmus, raudonus ir geltonus šilko apsiaustus.

Jie buvo apsirengę marškiniais, kelnėmis, kojas apsivynioję autais, apsiavę batais, užsidėję kepures, susijuosę diržais, turėjo medžioklės ir kitokių ginklų: kirvių, kalavijų, kurie buvo inkrustuoti sidabru. Tai buvo neseniai sužinota, ir tai atskleidė pradžia naujai Lietuvos istorijai.

Lietuvos Didžiojoje kunigaikštystėje 13-15 a. buvo nešiojami batai, vadinami velnio nagais. Taip juos pavadino bažnyčia, nes tie, kurie juos nešiojo, parodydavo savo turtą. Batų nosis buvo net 2.5 pėdų ilgio. Buvo skirtingi batai kunigaikščiams ir valstiečiams. Patinos, tokie mediniai padai su oda viršuje, apsaugojo nuo purvo, kai žmonės eidavo į miestą. Jos buvo 5-6 centimetrų aukščio.

Muzikos instrumentai buvo pagaminti iš medžio. Daug būgnų, skudučių, liaudies dainų, plojimo rankomis.

Dainos apie karą buvo labai liūdnos, lėtos, niekas nesišypsojo, kai jas dainavo, ir pritarė koja į taktą.

Sukutis buvo unikalus žaislas. Jais vaikai žaidė ne tik Lietuvoje, bet ir visoje Europoje 14 a. pabaigoje. Vaikai žaidė ir žaislais, kurie imitavo suaugusiųjų ginklus. Toks buvo žaislinis arbaletas.

Lietuvoje papuošalai, kuriais puošėsi dažniausiai, buvo žiedai. Jie buvo nukalti iš sidabro arba aukso. Žiedo akis kartais buvo padaryta iš dviejų dalių. Viršuje buvo brangus akmuo, o apačioje buvo pigus stiklas.

Žmonės į pirtį ėjo vieną dieną savaitės pabaigoje. Jie naudojo žirkles, šukas ir skustuvus. Šukos buvo išraižytos raštais ir naudojamos kiekvieną dieną. Utėlės buvo kasdienybės dalis. Jas iššukuodavo. Buvo naudojami pincetai.

Moterys vaikus gimdydavo pirtyse, nes tai buvo švariausia vieta. Mirusieji buvo mazgojami taip pat pirtyse.

Pirtis buvo labai svarbi, nes ten pradėjo su gimdymu ir ten pabėgo gyvenimas su mirusiu.

Daug informacijos apie Viduramžius yra Nacionaliniame Lietuvos muziejuje, Valdovų rūmuose. Taip pat sužinoti galima iš Lietuvos istorikų, knygų.

Tessa Dirmantaitė Groen in 't Woud, 7 kl.

Lietuvos žymiausi kunigaikščiai pasižymėjo didžiausiais pasiekimais. Buvo daug kunigaikščių, kai kurie iš jų: Mindaugas, Gediminas, Kęstutis, Algirdas, Jogaila. Mindaugas buvo pirmasis ir vienintelis Lietuvos karalius. Gediminas buvo Lietuvos didysis kunigaikštis. Jam priklauso Gedimino pilis. Tada Vilnius tapo Lietuvos sostine ir yra iki dabar. Kęstutis – tai Gedimino sūnus. Jo brolis yra Algirdas, kuris buvo taip pat Gedimino sūnus. Jie buvo Viduramžių Lietuvos valdovai. Jogaila buvo Algirdo sūnus ir Lenkijos karalius.

Erika Gelažauskaitė, 7 kl.

13-14 a. Lietuvą valdė daug kunigaikščių. Kunigaikštis Mindaugas suvienijo lietuvių žemes ir įkūrė Lietuvos valstybę. Ilgiausiai Lietuvos Didžiąją kunigaikštystę valdė Gediminaičiai. Jiems bevaldant Lietuvą, sustiprėjo šalies ekonomika, prasidėjo pilių statyba. 1232 m. sausio 25 d. kunigaikštis Gediminas pirmą kartą savo laiške popiežiui paminėjo Vilniaus vardą. Jis pastatė pirmąją mūrinę pilį Vilniuje, kurią vėliau keitė kiti kunigaikščiai. Vilnius tapo Lietuvos sostine. Kunigaikštis Gediminas atnešė europietišką kultūrą į Lietuvą. Po Gedimino mirties jo sūnūs Algirdas ir Kęstutis gražiai sutardami valdė Lietuvą. Kęstutis valdė Lietuvos vakarus, o Algirdas valdė jos rytus. Gediminaičiai išplėtė Lietuvą į rytus. Algirdo tikslas buvo prijungti prie Lietuvos kuo daugiau Rusijos žemių. Tai buvo labai naudinga kovojant prieš Maskvos kunigaikščius. Algirdo net abi žmonos buvo rusės. Lietuva taip pat nuolat buvo puolama kryžiuočių. Žalgirio mūšyje valdant Vytautui ir Jogailai kryžiuočiai buvo galutinai sutriuškinti.

Tuo metu Lietuvos Didžiojoje kunigaikštystėje vietiniai žemdirbiai dirbo žemę ir augino naminius gyvulius. Gediminui valdant Lietuvą Vilniuje pradėjo virti gyvenimas, augo Lietuvos sostinė ir reikėjo žmonių ją statyti ir gražinti. Gediminas pakvietė į Lietuvą atvykti pirklius, įvairius amatininkus, kaip kalvius, auksakalius, knygrišius, puodžius, siuvėjus, mėsininkus, audėjus, batsiuvius. Į Lietuvą pradėjo atvykti gyventi žydai, čia jų buvo pati didžiausia bendruomenė. Atvyko taip pat baltarusiai, ukrainiečiai, vokiečiai ir kiti. Tuo metu Lietuvoje gyveno net virš 50 tautybių žmonių.

Atvyko ir karių. Lietuvių kariai buvo labai stiprūs. Jie nešiojo šarvus, šalmsus ir skydus, kad apsaugotų savo kūną nuo priešo ginklų. Karių ginklai buvo pagaminti iš medžio ir metalo. Jie buvo gražiai papuošti, nes kariai didžiosiai savo ginklais. Jie kovojo kalavijais, ietimis, strėlėmis, turėjo ir kovos peilį.

12-15 amžiuje batsiuviai pradėjo siūti batus labai ilgomis nosimis. Kuo ilgesnė nosis, tuo buvo turtingesnis žmogus. Bažnyčios tarnai pavadino juos velnio nagais. Jie manė, kad buvo negražu didžiutis savo turtu. Kunigaikščiai turėjo ilgiausius batus. Kad apsaugotų batus nuo purvo, buvo pagamintos medinės patinos. Jas nešiojo kartu su batais.

13-14 amžiuje muziką kūrė paprasti žmonės. Jie suėję dainuodavo ir grodavo. Jų dainos yra dainuojamos iki šių dienų. Dažniausia dainos būdavo liūdnos. Žmonės dainuodavo apie žuvusius kareivius. Dainose jie yra apverčiami, apraudami. Buvo įvairiausių muzikos instrumentų. Jie buvo pagaminti iš medžio, kaulo, molio. Žmonės grojo būgnais, barškučiais, švilpynėmis, lazdomis. Šokiai buvo labai ramūs, lėti pasivaikščiojimai su pritūpimais. Sukutis buvo labai populiarus žaislas ne tik Lietuvoje, bet ir visoje Europoje. Tai medinis žaisliukas, kuris sukasi sparneliais ir skraido. Vaikai taip pat žaisdavo ir mediniais arbaletais. Jie galėdavo jais šaudyti, nes tai buvo tikra ginklo kopija.

13-14 amžiuje papuošalai buvo labai gražūs, išpuošti ornamentais. Dažniausi papuošalai Lietuvoje buvo žiedai. Jie buvo kalami iš sidabro, aukso arba kitų metalų. Apgauti užsakovą buvo gaminami dubletai. Suklijuodavo akmenis iš dviejų dalių. Viršuje būdavo brangus akmuo, o apačioje pigus stiklas. Valdovų rūmuose dubletų nebuvo rasta. Tai parodo, kad turtingieji turėjo tikrus, labai brangius papuošalus. Lietuvaitės puošėsi ir gintarais, jos nešiodavo gintarinius karolius.

Lietuvos Didžiojoje kunigaikštystėje pirtis buvo labai svarbi vieta, nes ten buvo labai švaru. Čia gimdydavo vaikus ir mazgodavo mirusių žmonių kūnus. Čia prasidėdavo ir baigdavosi žmogaus gyvenimas. Žmonės eidavo į pirtį savaitės gale. Jie naudojo tokias pačias vantas kaip ir dabar. Maudydavosi nuogi, atskirai vyrai ir moterys. Vyrių plaukai buvo iki pečių. Utėlėms šukuoti naudodavo šukas, kurios buvo padarytos iš kaulo. Vyrai turėjo dailius skustuvus, nes jie nenešiojo barzdų. Jie taip pat naudodavo pincetus pešioti plaukams ar atlikti smulkias operacijas valyti žaizdoms.

Daugiausia žinių apie Lietuvos Viduramžius galime rasti Valdovų Rūmų muziejuje, jų išspausdintuose straipsniuose ir sukurtuose trumpuose filmukuose. Taip pat apie Viduramžius Lietuvoje rašo visa eilė istorikų.

Lina Kalendraitė, 7 kl.

Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės laikais žemes valdė daug kunigaikščių. Pagrindiniai buvo broliai Kęstutis ir jo sūnus Vytautas bei Algirdas ir jo sūnus Jogaila. Kęstutis valdė rytines žemes, o Algirdas - vakarines žemes. Žmonės neturėjo teisės išsirinkti sau valdovo. Po kunigaikščio mirties valdymą perimdavo jo palikuonys. Paprasti žmonės Lietuvos Kunigaikštystės laikais gyveno medinėse kaimo tipo gyvenvietėse, miestuose, miesteliuose, dvaruose ir vienkiemiuose. To meto pagrindiniai centrai buvo smuklės ir malūnai. Jie būdavo kaip dabartiniai fabrikai: ten ne tik malė miltus, bet ir gamino paraką ir spiritą bei popierių. Pirmasis popieriaus malūnas Lietuvoje buvo paleistas 1524 Vilniuje, netoli Gedimino kalno prie Vilnios.

Taip pat būdavo daug dvarų, vieni dideli ir turtingi, kiti - smulkūs. Dvaras turėdavo daug pastatų (kartais net keliasdešimt) ir kelis kiemus. Pagrindinis pastatas būdavo šeimininkų gyvenamasis namas, o šalia jo - trobos, kuriose gyveno tarnai ir baudžiauninkai. Taip pat būdavo pastatas, kuriame buvo saugomi vertingi daiktai. Kiti būdavo ūkiniai pastatai: tvartai, kluonas, jauja, daržinė, klėtis, kalvė, rūsys, o taip pat ir virtuvės pastatas. Turtingesnis dvaras turėjo atskirą kepyklą, bravorą, ledainę, pirtį. Pirtyje ne tik prausėsi žmonės, bet ir rūkė mėšą. Prie dvaro buvo sodas, daržai, kūdra su žuvimis, o aplink laukai ir pievos. Turtingesni dvarai turėjo koplyčią, gėlynus, pavėsinę. Aplink dvarą buvo kaimai. Kaimiečių namai buvo maži, mediniai, su šiaudiniais stogais. Jie neturėjo kaminų, dėl to buvo pilni dūmų ir dažnai nuo jų žmonės apakdavo.

Miesteliuose pagrindinė susibūrimo vieta būdavo bažnyčia, smuklė ir aikštė. LDK buvo daugiatautė, o amžiams bėgant tautų daugėjo. Gedimino laikais LDK gyveno 50 tautybių žmonės: lietuviai, rusai, baltarusai, vokiečiai, ukrainiečiai, prūsai, lenkai, žydai ir kiti. Kaimuose dominavo lietuviai ir gudai. Vilniaus apylinkėse nuo Viduramžių pabaigos gyveno totoriai ir karaimai. Gediminas kvietė į Lietuvą žmones, kurie mokėjo specifinius darbus. Jis kvietė mėsainikus, audėjus, duonkepius, karius, pirkliaus, amatinikus, auksakalius, knygrišius, puodžius, ir kitus. Gediminas paprašė, kad daug žmonių atvyktų į Lietuvą. Šiuo laikotarpiu daug žmonių atvažiavo į Lietuvą ir ten apsigyveno.

Viduramžių kariai buvo apsirengę šarvais, ant galvų turėjo šalmsus, vienoje rankoje skydą, o kitoje - kardą. Karių ginklai buvo papuošti sidabriniais ornamentais. Ginkluotė svėrė 23-27 kg. Svarbiu lietuvių pasiekimu buvo lietuviškas skydas. Jis buvo šiek tiek mažesnis, keturkampis, sudarytas iš dviejų šonų ir vidinės išgaubtos dalies, todėl gerai priglusdavo prie kario kūno. Tas skydas gerai atremdavo kardo, ieties smūgius ar strėlės šūvius. Šis skydas buvo paplitęs ne tik Lietuvoje, bet ir Prūsijoje, Lenkijoje bei Čekijoje. Populiariausias puolamasis lietuvių ginklas buvo ietis (jis buvo maždaug 2m.) ir kalavijas. Tie kariai, kuriems kalavijas buvo per brangus, kovojo koviniu kirviu. Vėliau, XIV-ame amžiuje, paplito arbaletas. Tai padėjo kovose su kryžiuočiais. Tryliktame ir keturioliktame amžiuje buvo daug skirtingų rūšių batų. Kuo turtingesnis buvo žmogus, tuo ilgesnis buvo jo bato nosis. Ilgiausiomis nosimis buvo kunigaikščių batai. Kartais jie būdavo iki vieno metro ilgio. Ilgi batai buvo vadinami velnio nagais. Taip juos praminė kunigai.

XIII-ame, XIV-ame amžiuje žmonės taip pat grojo ir dainavo. Kai kurios dainos žinomos iki šiol, mes jas dainuojame ir šokame, joms skambant. Muzikos instrumentai buvo daromi iš medžio ir odos. Tais laikais žmonės grojo dūdmaišiais, būgnais. Muzikantas grodamas instrumentu savo koja mušdavo į taktą. Dainos būdavo labai liūdnos. Daug dainų buvo skirta karžygiams ir žuvusiems kareiviams. Dainose dažnai buvo minimos gegutės. Šokiai buvo ramūs ir lėti, nebuvo daug judėjimo. Šokėjai buvo apsirengę raudonais drabužiais. Po krikšto Lietuvos bažnyčiose ir vienuolynuose buvo populiarius grigališkasis choralas. Tai giesmės, kurias giedojo vienbalsis vyrų choras. Vėliau buvo kuriami bažnytiniai himnai.

XIV-ame amžiuje buvo keli populiarius vaikiški žaislai. Vienas iš jų buvo sukutis. Nors rastas Lietuvoje, jis išpopuliarėjo Europoje. Sukutis buvo medinis žaislas, jo sparnai sukosi vėjyje. Tais laikais sukutis buvo populiarius, nes žmonės neturėjo tokių žaislų, kaip mes turime dabar. Kitas tų laikų populiarius žaislas buvo žaislinis arbaletas. Juo buvo galima šaudyti. Daug vaikų jį naudojo žaisdami kovas su savo draugais.

XIII-ame, XIV-ame amžiais papuošalai buvo gražūs. Jie buvo pagaminti iš sidabro, aukso ar kitų metalų, gintaro, stiklo ir brangakmenių. Jie buvo ornamentuoti. Populiariausias papuošalas buvo žiedas. Papuošalus gaminant dažnai buvo naudojami dubletai. Prieš inkrustuojant, akmenys buvo klijuojami su pigesne medžiaga, pvz., stiklu. Taip buvo apgaunami užsakovai, iš apačios būdavo stiklas, iš viršaus - brangakmenis. Šukos ir utėlės buvo Viduramžių žmonių kasdienybė. Jų turėjo visi. Dažniausiai žmonės maudydavosi pirtyje kartą per savaitę. Maudydami jie naudojo vantas - surištas beržo šakeles, kietą ir sausą muilą bei žoleles blogam kūno kvapui pašalinti. Barzdoms skusti buvo naudojami peiliai. Tais laikais žmonės taip pat naudojo pincetus.

XIII amžiuje rekomenduota buvo iš ryto šaltu vandeniu nusiprausti akis, susišukuoti, ir išsivalyti dantis. Vakarų Europoje tam buvo naudojamas medžiagos gabalėlis ir sudegintų rozmarinų pelenai. Pirtys buvo naudojamos ne tik higienos reikalams, bet ir gimdymui, maisto produktų rūkymui, žolelių džiovinimui, o taip pat mirus žmogui. Mirusio kūną ten prausdavo paskutinei kelionei. Kariai grįžę iš karo taip pat prausdavosi pirtyje.

Lietuvos Didžioji Kunigaikštystė buvo didelė, joje gyveno įvairių tautų ir skirtingo luomo žmonės, todėl jų gyvenimo sąlygos labai skyrėsi. Kunigaikščiai gyveno prabangiai, bajorai ir dvarininkai taip pat turėjo daug patogumų, o miestiečiai ir kaimiečiai skurdo. Gyvenimas buvo visiškai kitoks negu dabar, ir man net sunku įsivaizduoti, kaip būtų, jeigu būčiau turėję gyventi tais laikais.

Simas Remesat, 8 kl.

Šiais metais mes mokėmės apie 13-15a. Tais laikais gyvavo didžiausia kunigaikštystė - Lietuva. Lietuva buvo didžiausia valstybė Europoje. 1232m. sausio 25d. kunigaikštis Gediminas pirmą kartą laiške popiežiui paminėjo Vilniaus vardą. Vilnius buvo Lietuvos sostinė. Visi kunigaikščio Gedimino vaikai vadinami Gediminaičiais. Algirdas yra Gediminaitis. Algirdo sūnus Jogaila yra ir Gediminaitis, ir Algirdaitis. Lietuvos istorijoje pati žymiausia yra Gediminaičių dinastija. Kunigaikščiai Vytautas ir Jogaila buvo pusbroliai. Kai jie dar buvo maži, jų tėvai pasirašė sutartį, kad valdyti Lietuvą paskirs savo vyriausius sūnus Vytautą ir Jogailą. Kunigaikščio Algirdo sūnūs valdė įvairias kunigaikštystes užkariautoje Rusijoje. Kunigaikščio Kęstučio sūnūs daugiausia valdė Lietuvos vakarus. Kęstutis valdė Trakų pilį, o po Algirdo mirties Jogailai atidavė Vilnių ir jam suteikė didžiojo kunigaikščio titulą.

Tai pat mūsų mokytoja papasakojo, kaip žmonės gyveno Lietuvoje 13-14 amžiuje. Aš sužinojau, kokių tautybių ir profesijų buvo žmonės Lietuvoje. Ten gyveno baltarusiai, rusai, vokiečiai, ukrainiečiai, žydai ir kitų tautybių žmonės. Gediminas savo laišku popiežiui kvietė atvažiuoti amatininkus, žemdirbius, siuvėjus, knygrišius, duonos kepėjus, puodžius, pirklius, auksakalius ir karius.

Ant galvų kariai užsidėdavo smailėjančius šalmus, turėjo skydus, jojo ant žirgų, rankose laikė kardus ir buvo apsirengę šarvais. Jie buvo žiediniai arba žvyneliniai. Kirviai, kardai buvo papuošti sidabriniais ornamentais. Kareivių drabužiai buvo pasiūti iš lino ir vilnos. Jeigu buvo šalta, apsirengdavo kailiniais.

13-15 a. batsiuviai pradėjo siūti batus, kuriuos kunigai ir vienuoliai pavadino velnio nagais. Kuo žmogus buvo turtingesnis, tuo buvo ilgesnė bato nosis. Ilgiausiomis nosimis buvo kunigaikščių batai. Tokie batai net galėjo būti vieno metro ilgio. Kad galėtų paeiti su šitais batais, jie turėjo prikimšti į batų galus samanų. Tais laikais lietuviai grojo ir dainavo dainas, kurias mes iki šioliai dar dainuojam. Instrumentai, kuriais naudojosi, buvo pagaminti iš medžio, molio ir kaulo. Jie grodavo lazdom, rankom plodovo, kanklėmis kankliuodavo, būgnais būgnuodavo, dūdomis dūduodavo, ir švilpukais švilpdavo. Lietuvos senoviškos dainos būdavo labai liūdnos, ramios. Jų šokiai buvo labai ramūs ir lėti, panašūs į vaikščiojimą. Jie šokdavo viduramžių šokius.

Tame amžiuje vaikų žaislai buvo gaminami iš medžio. Sukutis buvo populiarus žaislas Europoje. Sukutis atrodė kaip kryžius su skylė viduryje, su pagaliuku, kuris vėjui pučiant sukosi. Taip pat žaisdavo šachmatais. Arbaletas yra ginklas, kuriuo gali šaudyti, bet toks buvo ir vaikiškas žaislas. Senovėje ornamentai buvo labai gražūs. Jie buvo pagaminti iš dviejų dalių: stiklo ir akmens. Gamintojai apgaudinėjo pirkėjus. Pagamindavo šiuos ornamentus viršutinėje pusėje su brangiu akmeniu, o apatinėje su pigiu stikliu. Populiariausi papuošalai Lietuvoje būdavo žiedai, pagaminti iš aukso ar sidabro. Moterys puošdavosi ir gintaro karoliais. Lietuvoje gintaro galima buvo surasti Baltijos jūroje.



Mūsų klasė sužinojo apie lietuvių higieną 13-14 a. ir kaip jie laikė švarą. Vyrų naudodavo peilius skusti barzdai. Taip pat naudodavo pincetus atlikti smulkias operacijas, pešioti plaukams ir išvalyti žaizdoms. Utėlės buvo kasdienybės dalis. Jas naikydavo iššukuodami šukomis. Pirtis buvo švariausia vieta. Ten moterys gimdydavo vaikus, mazgodavo mirusius ir visi ten maudydavosi.

Iš vokiečių ordino karo žygių prieš Lietuvos Didžiąją kunigaikštystę aprašymų žinoma, kad 14a. pabaigoje 15a. pradžioje Lietuva jau buvo tankiai gyvenamas kraštas, nors miškai užėmė didžiąją dalį teritorijos. Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės gyventojų daugėjo dėl natūralaus jų prieaugio ir teritorijos plėtotės. Taip atrodė 13-15 a. gyvenimas Lietuvoje. Net man sunku įsivaizduoti, koks jų gyvenimas buvo sunkus.

Laura Rėkutė, 8 kl.

Lietuvos Didžioji Kunigaikštystė gyvavo nuo 13 amžiaus vidurio iki 1795 m. 15 a. tai buvo didžiausia valstybė Europoje. 1253 m. liepos 6d. kunigaikštis Mindaugas tapo karaliumi ir sukūrė Lietuvą. 1232 m. sausio 25d. kunigaikštis Gediminas pirmą kartą savo laiške popiežiui paminėjo Vilniaus vardą. Lietuvos didieji kunigaikščiai buvo Mindaugas, Gediminas, Algirdas, Jogaila, Kęstutis ir Vytautas, ir daugiau. Algirdas ir Kęstutis buvo broliai ir kartu valdė Lietuvą. Vytautas ir Jogaila buvo pusbroliai. Visi kunigaikščio Gedimino vaikai vadinami Gediminaičiais. Kunigaikščio Vytauto vaikai vadinami Vytautaičiais. Jogaila yra ir Gediminaitis ir Algirdaitis. Gediminas pastatė Gedimino pilį. Jo laikais Lietuva tapo viena iš didesnių valstybių. Vytautas laimėjo Žalgirio mūšį, kur jis nugalėjo kryžiuočius. Jogaila pradėjo Lietuvos krikštą. Paprasti žmonės gyveno mediniuose namuose. Žemdirbiai dirbo žemę, rūpinosi ūkiu, namais, augino gyvulius, avis, ožkas, karves ir kiaules.

Gedimino laikais į Lietuvą gyventi atvyko virš 50 tautybių žmonių: rusų, baltarusių, vokiečių, ukrainiečių, žydų ir kitų. Kunigaikštis Gediminas kvietė į Lietuvą atvykti pirklis, amatininkus, auksakalius, puodžius, siuvėjus, audėjus, batsiuvius, knygnešius ir šiaip gerus žmones.

Į Lietuvą atvyko ir karių. Kareivių drabužiai buvo pasiūti iš lino ir vilnos. Ant galvos uždėdavo gobtuvus. Jeigu buvo šalta, apsirengdavo kailinį drabužį ir apsiausdavo apsiaustą. Apatiniai drabužiai buvo iš avelės vilnos. Ant pečių kariai nešdavo kuprinę, kurioje buvo maistas. Visi turėjo peilius. Kareiviai atrodė labai stiprūs. 12-15 m. atsirado batai, kurie vadinosi velnio nagais. Kuo žmogus turtingesnis, tuo ilgesnė buvo batelių nosis. Ilgiausiomis nosimis buvo kunigaikščių batai. Tokie batai galėjo būti vieno metro ilgio. Kad žmogus galėtų perbristi purvą, jis apsiaudavo kitus batus, vadinamus patinomis. Patinos skirtos brangiems batams apsaugoti. Muzikos instrumentai buvo pagaminti iš kaulo, medžio, molio: barškučiai, molinukai, švilpynė, lazdos ir daugiau. 13-14 amžiuje lietuviai grojo ir dainavo. Jų dainos žinomos iki šių dienų. Dainos buvo liūdnos, lėtos. Linksmesnės buvo tik vestuvių dainos.

Daugiausia dainos yra skirtos karžygiams ir kario žygiams. Dainose apie žuvusius kareivius jie yra apverkiami, apraudami dažniausiai gegutės, nes kareiviai vieni, be artimųjų ir jie negali jo apraudoti. Paukščiai yra labai dažnai minimi dainose. Jie atneša žinią. Labai dažnai būna 3 paukščiai.

Šokiai yra ramūs, lėti pasivaikščiojimai su pritūpimais. Daug judesių buvo daroma lėtai kojomis. Šokiams naudojo skudučius.

Sukutis buvo populiarus žaislas visoje Europoje. 14 a. pb. rastas prie Valdovų rūmų. Tai yra medinis besisukantis žaislas su sparneliais. Arbaletas yra 14 a. pb. žaislas, kuriuo vaikai gali šaudyti. Tai yra kaip tikro ginklo kopija. 13-14 a. buvo naudojami dubletai. Tai akmenys, suklijuoti iš dviejų dalių. Viršuje yra brangus akmuo. Apačioje pigus (stiklas). Taip gamintojas apgaudavo užsakovą. Papuošalai buvo labai gražūs. Lietuvaitės puošdavosi ir gintarais. Vyrų naudojo dailius skustuvus barzdai skusti. Utėlės buvo kasdienybės dalis. Jas iššukuodavo šukomis. Pincetai pešioti plaukams, atlikti smulkias operacijas žaizdoms valyti ar gydyti. Pirtis buvo švariausia vieta kūdikio atėjimui. Garo pylimas ant akmenų ir vanduo buvo naudojama pirtyje. Vanta - tai beržo šakelės, surištos į šluotą ir sudžiovintos. Žiemą naudoja jas prausimuisi. Žmonės muilą virė namuose. Buvo naudojama vanduo, pelenai ir riebalai. Įdėdavo mėtų, kmynų arba kitų kvėpiančių augalų. Viską maišydavo. Muilas buvo skystas. Apie Lietuvos Viduramžius geriausia rinkti medžiagą iš muziejų ir interneto. Yra daug video medžiagos YouTube kanale.

Liepa Špakauskaitė, 7 kl.

13 - 14 amžiais vyrai nešiodavo ilgus rudus batus, taip pat tokius rudus diržus ir nuo tų diržų kabėjo peiliai. Vyrų marškiniai buvo pasiūti iš lino. Ant jų marškių irgi buvo labai gražių raštų. Muzika buvo liaudies, ir dabar mes šokam, klausydami šių dainų melodijų, per tautinius šokius. Vyrų nešiojo žiedus su gražiais raštais. Vienoj programoje mergaitė buvo apsirengusi ilga raudona suknele. Mergaitė irgi buvo susijuosusi tokį rudą diržą. Diržas turėjo dvi mažytes kišenes ant diržo. Papuošalai daugiausiai būtų žiedai. Žiedai buvo arba su labai gražiais raštais, arba žiedas su raštu ir ant viršaus uždėtas brangakmenis. Šokiai buvo lėti, šokdavo, vaikščiodami dideliais žingsniais, bet reikėjo šokti su kažkuo. Lietuvos Didžiojoje kunigaikštystėje archeologinių tyrimų metu buvo rastas žaislinis arbaletas. Šitas arbaletas buvo žaislas vaikams.

Živilė Patkačiūnaitė, 8 kl.

Viduramžių laikais Lietuva buvo labai stipri šalis. Kartu su Lenkija sudarė sąjungą, kuri valdė labai daug žemių centrinėje Europoje. Kai kryžiuočiai veržėsi į Baltijos kraštus, šios sąjungos kariuomenė smarkiai kovojo ir laimėjo daug mūšių. Svarbus įvykis buvo, kai lietuvai kartu su lenkais nugalėjo turkų kariuomenę ir sustabdė osmanų kelionę į vakarus. Lietuvos ir Lenkijos sąjunga tesėsi taikiai. Per šį laikotarpį pradėjo pasirodyti protestantų judėjimai.

Gyventojai Lietuvoje buvo sugrupuoti į klases: karai; ūkininkai; ir bajorai. Tų laikų ekonomija buvo pagrįsta žemės ūkiu. Gyventi šiuo laikotarpiu nebuvo lengva, bet Lietuva sugebėjo išsilaikyti ir išlikti gyva.

Lina Vadauskaitė, 8 kl.

Lietuva viduramžių laikais buvo labai galinga, kai grasino kryžiuočiai. Lietuvos didysis kunigaikštis Jogaila, kuris vedė lenkę Jadvygą, sudarė Lenkijos ir Lietuvos sąjungą. Šita sąjunga apėmė didžiausius plotus centrinėje Europoje. Būdama šalia Baltijos jūros, šita kunigaikštija buvo labai svarbi. Pats žymiausias buvo Žalgirio mūšis, kuris įvyko 1410m. Lietuviai nugalėjo.

Lietuviai viduramžių laikais buvo sugrupuoti į tam tikras klases: prityrę kariai, ūkininkai ir bajorai. Buvo viduramžių laikai pilni daug pavojų, bet ir daug vilties.

Lily Vadauskaitė, 8 kl.

13 amžiuje Lietuvą valdė vienas iš garsiausių Lietuvos valdovų karalius Mindaugas. Jis įkūrė Lietuvos valstybę bei surizikavo ir priėmė krikštą. Po Mindaugo mirties sostą užėmė kunigaikštis Gediminas, vėliau jo sūnus Kęstutis ir Algirdas. Pradžioje 14 amžiaus sostą perėmė Vytautas (Kęstučio sūnus). Visi keturi valdovai pasižymėjo stipriu charakteriu, aukštu vadovavimu kariams bei gera taktika mūšio lauke. Ju tikslas buvo ne tik saugoti Lietuvos žemių, bet plėsti Lietuvos didžiąją kunigaikštystę.

Pradedant karaliaus Mindaugo valdymo laikais bei valdant Kęstučiui, paprastų žmonių gyvenimas nebuvo lengvas. Jie gyveno labai kukliai. Pirmoje 13 amžiaus pusėje statė mažus, medinius, šiaudais dengtus namus. Juos apšildydavo malkinėmis krosnimis, o vakarais apšviesdavo žvakėmis. Tik antroje 13 amžiaus pusėje statyboje pradėta naudoti plytas ir mūrus. Gedimino laikais į Lietuvą gyventi atvyko virš 50 tautybių žmonių (rusų, baltarusių, vokiečių, ukrainiečių, žydų bei kitų.)

Lietuvoje, kaip ir kitose to meto šalyse, nebuvo vieningos ginkluotės - kiekvienas karys karui ruošėsi pagal savo išteklius. Kuo daugiau riterio šarvai turėjo metalo, tuo labiau jie galėjo apsaugoti jo gyvybę. Kadangi metalas buvo brangus, tokius šarvus galėjo turėti tik turtingi riteriai. Ginkluotės komplektui priklausė skydas, ietis, kalavijas, kirvis ir peilis.

Viduramžiais apie žmogų pasakydavo jo batai. Kuo turtingesnis, tuo ilgesnė buvo batelių nosis. Žinoma, pačias ilgiausias nosis turėjo kunigaikščių batai, kartais net 1 metro ilgio. Jau nuo senų laikų labai svarbi Lietuvoje buvo muzika. Dažniausiai skambėdavo sutartinės apie karą, mušį, tėvus, gimtus namus, ilgesį, žirgus bei meilę. Dainoms ir šokiams pritarėdavo būgnais, dūdomis, ragais, skambučiais. Vaikai žaisdavo tik rankomis pagamintais žaislais. Dažniausiai jie buvo mediniai. Populiariausi žaislai - tai sukučiai, barškynės ir malūnėliai. Vėliau pradėta gaminti molinius žaislus.

Viduramžių žmonės daug dėmesio kreipdavosi į detales. Dėl to ir gamindavo gražius, ornamentinius papuošalus. Juos kaldavo iš sidabro, aukso arba kito metalo. Dažniausias papuošalas - tai žiedas su brangakmeniu. Dažnai gamintojai apgaudavo užsakovą ir naudodavo dubletus, tai yra brangų akmenį iš viršaus, o apačioje priklijuotas stiklas. 13-14 amžiaus žmonės prausdavosi tik vieną kartą per savaitę. Beveik kiekvienas turėjo utėlių, o norėdami jas išnaikinti, jas išsukuodavo šukomis. Vyrų skusdavo barzdas skustuvais.

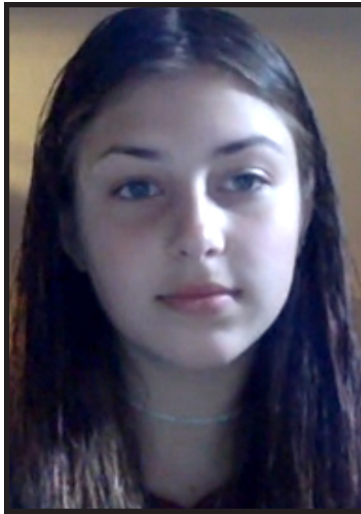
Viduramžiais labai sunkus ir sudėtingas metas Lietuvai ir jos žmonėms. Apie jį galime surasti informacijos ne tik internete, knygoje, muziejuose, sužinoti iš archeologų iškasenų, bet ir dainų žodžiuose, muzikoj ir šokiuose. Didvyrių karalių, kunigaikščių ir karių išlieto kraujo bei prarastų gyvybių dėka, jų ryžto dėka šiandien galime didžiulius savo Tėvyne.

Martynas Wojczulis, 8 kl.

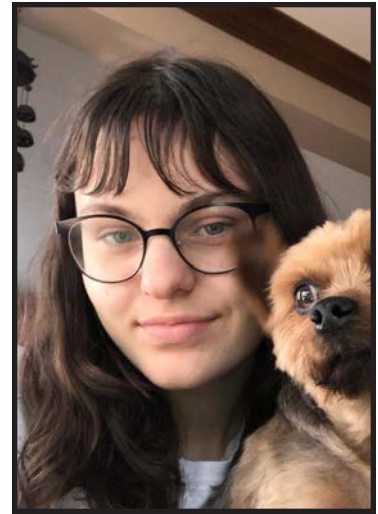
# Aštuntos klasės abiturientai



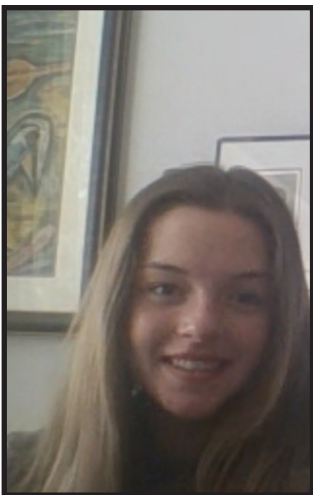
Simas Remesat



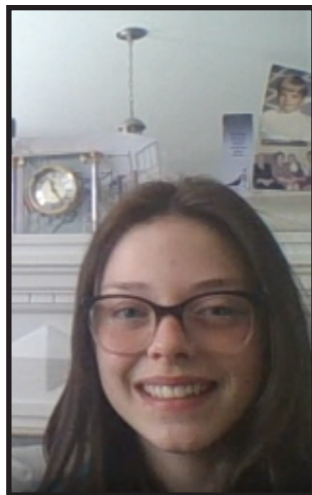
Zivile Patkačiūnaitė



Laura Rekutė



Lina Vadauskaitė



Lily Vadauskaitė



Martynas Wojczulis



Nauris Bancevičius

# Aukštesnieji lituanistiniai kursai

## VILTIES KELIONĖ arba NUTOLĘ PRIARTĖJOME

Dar vieneri metai, jau 2021 –ieji. Tarsi sustojęs laikas ir mes jame. Drąsiai pasitinkame likimo pamėtėtus iššūkius, sėdime namuose, dirbame, mokomės. Ar ateitis atrodo grėsminga? Ar kartais pasijaučiame beviltiškai?

Daugiau tylos. Išgirstame tai, ko negirdime triukšme, šurmulyje, nesuprantame panirę virtualioje realybėje. Kai kas išgirstama tik tyloje. Ir tada atvira širdimi pasakome : „Myliu tave, mama, tėti, broli, sese, drauge, Lietuva, pasauli, gyvenime...” Kai nutilus didmiesčio aidėjimui, išgirstame savo, artimo, tėvynės alsavimą.

Švenčiame kasdienybę, nes daugiau nieko negalime. Susitikimai (net virtualūs) suvienija, o valstybinių švenčių paminėjimo renginiai tarsi įgauna naują prasmę. Kaip paprastas nuoširdus šeimos pokalbis vakaris. Kaip laiškas kitame mieste ar šalyje gyvenantiems seneliams. Kaip balto vilties paukščio sparnų plėtojimas virš nutilusio miesto. Mokomės patikėti svajonėmis, pamilti žmogų. Tylus žvilgsnis į kitus, į save. Tylus gyvenimo įprasminimas.

Vilties kelionė, kupina prasmingo patyrimo, augimo, įsiklausymo. Prabanga, kurios anksčiau neturėjome. Galbūt po daugelio metų pažvelgus atgal šis laikas nebeatrodys toks ir blogas? Tikime, kad vilčiai visada bus vietos ir kad mūsų dar laukia daug šviesių dienų.

Tikrai susibursime, susitiksim, apsikabinsime. Bus nuoširdu, gera, tikra. Juk daug ką pamatėme net neišėję iš namų. Nustebai? Patikėk, tai tiesa. Nes kartais tik nutolę priartėjame.

Kursų vadovė- Brigita Ručinskienė, mokytoja Ramunė Blaževičiūtė



# 10<sup>klase</sup>

## Laiškas Lietuvai

Miela Lietuva,

Tu esi mano mamos šalis. Todėl esi ir mano. Todėl aš kalbu lietuviškai, einu į lietuvių mokyklą ir galiu rašyti Tau.

Iš mamos žinau apie Tavo seną ir gražią kalbą, apie garbingą istoriją. Kartais pagalvoju, kad truputį keista, kad gimiau Kanadoje, o jaučiu, kad mano šalis - Tu.

Geriausia buvo, kai Tave aplankiau. Tavo gatvės, pastatai gražesni ir linksmesni negu Kanadoje. Pas Tave daugiau kalba žmonės, o Kanadoje labiau girdisi mašinos ir triukšmas.

Labai gražus tavo Šventaragio slėnis. Ten Katedros aikštė, Gedimino kalnas su bokštu ir tikroji Gedimino pilis, besislapstanti po Valdovų rūmais. Iš ten kunigaikštis Gediminas rašė laiškus popiežiui ir kvietė įvairių profesijų ir specialybių žmones apsigyventi Lietuvoje. Taip mums pasakojo ekskursijų vadovas.

Kokie gražūs Tavo muziejai. Stovėjau po didžiuliais šiaudiniaisiais sodais, mačiau šimtus raštuotų pirštinių, tikrus tautinius drabužius, audinius, kunigaikščių laikų batus ir vaikų žaislus.

Kokios nuostabios tavo Amatų dienos, kurių metu aš ir verbą surišau, ir audžiau, ir šiaudinį paukštį padariau, ir molinį puodą nužiedžiau, padedama keramiko D. Jotaučio.

Ačiū, Lietuva, už tas pamokas.

Ačiū Tau už išsaugotą lietuvių kalbą, kuri man skamba kaip muzika. Ji yra svarbiausias ryšys tarp pasaulio lietuvių.

Ačiū tau, kad tu esi šalis, į kurią aš galiu nuskristi ir laisvai susikalbėti, nesijausti svetima.

Kokios nuostabios tavo Dainų ir šokių šventės. Aš dainavau dviejose - Vilniuje ir Kaune. Ypač graži buvo tavo Nepriklausomybės šimtmečio dainų šventė Kaune. Tada dovanų gavau marškinėlius, kuriuos saugau. Tada, Lietuva, paragavau tavo cukrinių gaidelių. Mama sakė, kad tokie būdavo jos vaikystės saldainiai.

Koks gražus tavo pajūris, Lietuva. Baltijos jūros bangos man padovanojo mažų gintarėlių. Juos radau žibančius ant smėlio.

Kaip gerai, kad tu esi. Nes tu esi namai visiems lietuviams. Kaip Ksavero Sakalausko-Vanagėlio eilėraštyje, pavirtusiame daina. Ją dainavome Tavo šimtmečio šventėje:

Kur giria žaliuoja, ten mano namai,  
Kur Nemuns banguoja tėvynės kraštai,  
Tėvynė ten mano, šalėlė skaisti.

Viktorija De Iuliis



Brangi Lietuva,

Mano vardas yra Vytis ir aš gyvenu Kanadoje. Man labai patinka žaisti krepšinį ir būti su draugais. Lietuva man yra brangi, nes jinai yra didelė dalis mano šeimos ir giminės istorijos. Beveik visa mano giminė gyvena Lietuvoje.

Aš Lietuvoje esu buvęs per dainų šventę prieš kelerius metus, kai buvau labai mažas. Visą laiką prisimenu, kaip gražu, švaru ir malonu buvo Lietuvoje.

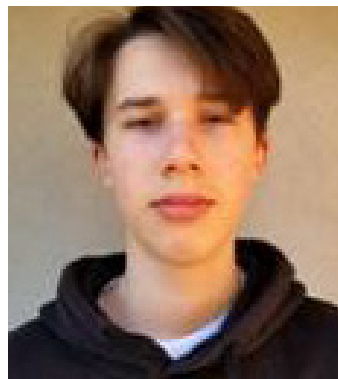
Mano mėgstamiausias miestas yra Kaunas, man labai patiko to miesto pastatai, muziejai ir Laisvės alėja. Aš daug giminių aplankiau ir daug visko mačiau. Mano senelis gyvena prie Laisvės alėjos, ir mes dažnai ten eįome pasivaikščioti, pirkome ten lauktuvių.

Taip pat aplankėme Trakų pilį, ten irgi buvo labai įdomu. Aš įsivaizdavau, kaip senoviniais laikais Kęstutis ir Vytautas gyveno ir statė tokią galingą pilį.

Man atrodo, kad labai svarbu kalbėti lietuviškai, išlaikyti savo kalbą ir Tėvynę. Aš dažnai svajoju, kad galėčiau ir vėl nuskristi į Lietuvą su draugais ir daugiau pamatyti.

Tave visi mylim ir pasiilgom,

Vytis Minkevičius.



Mielai gimtine,

Mano vardas Joris. Aš esu 14 metų pirmo kurso Lietuviškos Maironio mokyklos studentas. Aš einu į devintą klasę. Gimiau Lietuvoje, Panevėžyje, ir gyvenau Lietuvoje, kol su šeima išvykau į Angliją, o paskui į Kanadą.

Dabar pasakosiu apie tas vietas Lietuvoje, kuriose buvau. Buvau Vilniuje ant kalno, ten, kur yra pilis, ir man buvo labai įdomu apsidairyti, nes būdamas kalno viršūnėje daug ką mačiau. Aš buvau ir Trakų salos pilyje. Ten viduje mačiau įvairiausių įdomybių, tokių kaip senovės rubinas ir viduramžių ginklai.

Aš taip pat buvau ant Kryžių kalno ir, man atrodo, kad mano tėvai susitiko pažįstamą vyrą. Labiausiai patiko Gedimino pilis, nes buvo labai malonu į Vilnių pažvelgti iš labai aukštai ir pamatyti visus įdomius pastatus.

Čia yra mano pasakojimas lietuviams apie vietas, kuriose esu buvęs.



Tikiuosi vėl apsilankyti.  
Joris Benotas.

Brangi Lietuva,

Šiandien Jums rašo Rytas Kalendra iš Kanados. Aš esu Toronto Lituanistinių kursų pirmo kurso studentas.

Jūs esate man labai brangi, nes esate mano mamos ir senelių giminė. Mano močiutė dabar gyvena Lietuvoje ir aš su ja kalbuosi kiekvieną savaitę. Mano šaknys yra giliai įleistos Lietuvoje. Aš turiu daug giminių, kurie gyvena Lietuvoje, ir mes palaikome artimus ryšius su jais. Pirmą kalbą, kurią aš išmokau, buvo lietuvių kalba. Kai aš buvau mažas, mama man skaitydavo lietuviškas knygas, o mano tėtis kiekvieną naktį mums sekdamas savo sukurtas pasakas lietuviškai. Nuo pat mažens mane supa lietuvių kalba, lietuviški papročiai ir meilė Lietuvai. Aš esu labai laimingas, kad galėjau aplankyti Lietuvą su savo šeima ir pamatyti, kokia Jūs esate graži. Mes apvažinėjome visą Lietuvą ir aš galėjau pamatyti savo akimis Kryžių kalną, Trakų pilį, Kuršių Neriją ir užlipti į Gedimino pilį. Vilniuje su baidarėmis mes plaukėme Nerios upe ir aš galėjau pamatyti Vilnių visai iš kitos pusės. Man labai įsiminė Baltijos jūra, jos didelės bangos, šaltas ir sūrus jos vanduo. Lietuvoje aš sutikau savo gimines ir galėjau su jais bendrauti lietuviškai. Man buvo didelis džiaugsmas pamatyti Jūsų grožį, apie kurį aš girdėdavau iš mano mamos ir senelių pasakojimų.

Gyvendamas Kanadoje aš prisidedu prie lietuvių bendruomenėje. Aš daug metų lankiau Toronto Maironio mokyklą, o dabar lankau Lituanistinius kursus.

Aš taip pat šoku tautinius šokius „Gintaro“ šokių grupėje, skautauju su Toronto lietuvių skautais ir per vasarą stovyklauju lietuvių stovykloje „Kretinga“ ir skautų stovykloje „Romuva“. Su savo šeima aš lankau lietuvių Prisikėlimo parapiją Toronte. Aš esu Lietuvos veidas Kanadoje. Negaliu sulaukti, kada vėl galėsiu Jus aplankyti, apkabinti savo močiutę ir išsimaudyti Baltijos jūroje.



Jūs mylintis sūnus iš Kanados,  
Rytas Kalendra

Brangi Lietuva,

Mano vardas yra Kipras. Aš lankau pirmąją lituanistinių kursų klasę Toronte, Kanadoje. Aš noriu tau papasakoti, ką aš tau jaučiu.

Aš esu gimęs Kanadoje ir čia gyvenu visą savo gyvenimą, bet mano šeimos namai yra su tavim. Todėl mes labai dažnai tave aplankom. Kai buvau mažas, aš dešimt mėnesių praleidau Lietuvoje pas senelius Biržuose, todėl tu man esi antrieji namai. Kai viešime pas tave, mane visą laiką stebina tavo grožis. Ar važiuotumėme per mažus kaimus ir miestelius, ar ilsėtumėmės prie Baltijos jūros, visada išsaugau puikius prisiminimus.

Tu ypatingai man brangi tu, kad pas tave yra labai daug man svarbių žmonių. Senelis, močiutės, tetos, dėdės, pusseserės, pusbroliai - visi man labai brangūs. Kai grįžtu namo, iš karto pradėdau jų ilgėtis. Visada su šeima būna labai smagu, todėl kai prisimenu tave, mane apima džiaugsmas.

Net gyvendamas Kanadoje, aš stengiuosi būti arčiau tavęs. Lankau lietuvišką mokyklą, kalbu namie lietuviškai, dalyvauju lietuviškoje veikloje. Aš nenoriu prarasti ryši su tavim net būdamas už tūkstančių kilometrų. Aš didžiuojuosi, kad esu lietuvis. Mano visi kanadiečiai draugai tą žino ir gerbia. Kai turiu progą, aš pamokau juos lietuviškų žodžių. Tai pasidarė gana smagus mūsų žaidimas ir, manau, kad per mano kalbą, jie jaučia didesnę ryši su manim.

Tikiuosi iki greito pasimatymo.

Visada tavo,  
Kipras



# 11 klase

## Laiškas Lietuvai

Miela Lietuva,

Mano Vardas yra Aura Vitalija Degutytė. Man yra 16 metų. Aš gimiau ir užaugau Kanadoje, nežinodama tavo didelių žalių miškų, ilgų mėlynų upių ir miestų. Kai augau, išmokau tavo kalbą, tavo raštą, skaityti ir suprasti tavo kalbą. Lietuvių kalba jau buvo sukurta 16 amžiuje ir buvo dokumentuota istorijoje 1525 metais. Dabar aš gyvenu 2021 metais ir daugiau negu 2.8 milijono žmonių aplinkui visą pasaulį kalba lietuviškai. Man Tavo kultura ir istorija yra brangiausi. Tu dalyvavai trijuose dideliuose karuose ir daugybėje mūšių. Nors dabar nesi tokia didelė, kaip buvai iš pradžių, bet esi pakankamai didelė man. Aš pirmą kartą tave aplankiau 2014 metais. Dalyvavau dainų šventėje su žmonėmis iš Australijos, Amerikos, Kanados ir dar daugiau vietų. Aplankydama tavo žemę, gavau didžiausią dovaną. Ant tavęs stovi gražiausias pilys, jos buvo nugriautos ir vėl pastatytos. Aš aplankiau Gedimino ir Trakų piliis ir sužinojau visą jų istoriją. Tu ne tik man davei kalbą, raštą ir kultūrą, bet ir skaniausią maistą. Aš užaugau valgydama mamos ir tėtės bulvinius blynus ir kugelį. O sekmadieniais mėgstu bažnyčioje suvalgyti porą šviežių cepelinų. Lietuva, aš tau noriu padėkoti, nes tu mane užauginai. Aš, kaip sakiau, neužaugau tavo žemėje, bet užaugau su didžiule lietuvių bendruomene. Aš nuo mažens ėjau ir dabar dalyvauju lietuvių Maironio mokykloje, skautuose, chore, Gintaro šokių grupėje ir Romuvos, Kretingos, Dainavos stovyklose. Kadangi dalyvavau šiose veiklose, čia susitikau geriausius draugus, kuriuos turėsiu visą gyvenimą. Mes visi šoksime šokių šventėse, dainuosime dainų šventėse ir sukursime dar tiek daug mylimų prisiminimų.

Su meile  
Aura Degutytė iš Kanados



Brangi Lietuva,

Tu esi man brangi, nes esi tokia graži šalis, turi tokį gražų kraštovaizdį ir turi tiek daug gražių nacionalinių parkų. Tu turi tokią nuostabią istoriją, apie kurią sužinojau, mokymdamasis lietuviškoje mokykloje. Viskas pas tave yra nuostabu: maistas, kultūra, istorija ir lankomos vietos. Tu esi labai sena šalis ir turi tokią įdomią istoriją, pilną mūšių ir įdomių pasakų. Jūs turite daug senų gražių pastatų ir pilių, tokių kaip Trakų ir Gedimino pilys, kur iš viso pasaulio žmonės atvažiuoja pamatyti. Jūs turite vieną iš seniausių pasaulio kalbų, kuria daugiau nei 2,8 milijono žmonių kalba. Jūs esate mano gimtoji šalis ir esate labai ypatinga man. Aš išmokau kalbėti, skaityti ir rašyti tavo kalba. Labai didžiuojuosi būdamas lietuviu. Nėra tokių šalių kaip tu, su tokia unikalia istorija, todėl esi labai brangi man. Aš dalyvauju lietuvių bendruomenėje, nes šoku tautinius šokius, taip pat lankiau lietuvių mokyklą nuo darželio laikų. Aš žaidžiu krepšinį Anapilio komandoje, kuri yra lietuviška krepšinio komanda. Aš taip pat lankau Lietuvos jūrų skautų užsiėmimus, kuriuose yra labai smagu, ypač Romuvoje. Man patinka būti lietuvių bendruomenėje, tai ir rodo mano meilę Jums. Aš didžiuojuosi būdamas lietuviu. Taip pat būdamas lietuvių bendruomenėje aš suradau daug naujų draugų. Dalyvaudamas Lietuvos bendruomenėje aš sustiprinau ryšį būti lietuviu. Lankiausi pas jus 2017m. Man buvo labai smagu. Pamatyti tavo nuostabius miestus ir garsius pastatus buvo didelė dovana. Jūs turite gražiausių pilių, kurios stovi ant jūsus, juos aplankyti man buvo garbė. Aplankiau Trakų ir Gedimino piliis, sužinojau jų įdomią istoriją. Kai buvau ten, valgiau visą tavo skanų maistą, kuris verčia didžiuliotis esant lietuviu. Taip pat buvau Dainų šventėje. Ji man suteikė tikrą tikros lietuviškos kultūros skonį. Esu labai dėkingas, kad esu lietuvis ir turiu galimybę puoselėti lietuvių kalbą. Ačiū, Lietuva, už viską, ko mane išmokei, ir už visus nuostabius dalykus.

Pagarbiai Aras



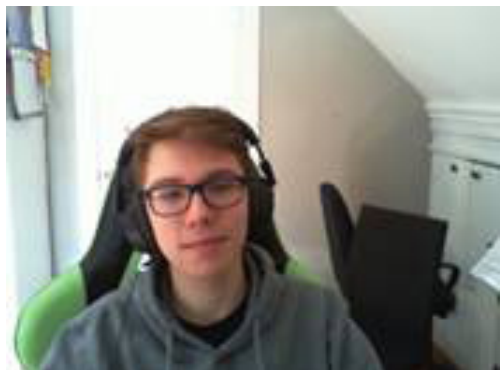
Miela Lietuva,

Jau labai seniai buvau pas tave. Prieš 7 metus aš galėjau pamatyti tave, savo gražią Tėvynę. Labai pasiilgau lietuviško maisto, sūrelių, šeimos ir Palangos. Mano mėgstamiausias dalykas buvo vykti į Palangą, valgyti lietuviškus ledus ir eiti prie jūros. Man taip pat labai patiko pilys - Trakų pilis ir Gedimino pilis.

Kaip tau sekasi Covid-o laikotarpiu? Labai sunku turėtų būti. Man tai buvo gerai, į mokyklą visą mėnesį nereikėjo eiti. O dabar čia Peterborough pasidarys raudona zona ir nebus galima niekur eiti.

Aš gimiau jau Kanadoje, bet širdyje esu dar lietuvis, nes mano pirmoji kalba yra lietuvių, aš augau lietuviškoje šeimoje ir turiu lietuviškas šaknis. Mes neturim daug dalykų atvežtų iš Lietuvos. Gaminame lietuvišką maistą labai dažnai, pvz. šaltibarščius, burokėlių sriubą, kepame kugelį. Mes turim keletą knygų lietuvių kalba ir kalbame lietuviškai namuose. Labai laukiu, kol galėsiu atvykt dar kartą pas tave. Labai norėčiau grįžti. Lauksiu atsakymo, nes labai pasiilgau tavęs.

Tu man labai brangi.



Thomas K

Brangi Lietuva,

Jums rašo lituanistinių kursų studentas Justinas Murza.

Man Lietuva yra brangi tuo, kad yra mano tėvų ir protėvių žemė. Lietuvą apdainavo ir aprašė daug žymių dainių, poetų ir rašytojų. Tokie dainiai, kaip J. M. Maironis, apdainavo Lietuvą eilėraščiais „Graži tu, mano brangi tėvyne, šalis, kur miega kapuos didvyriai“, „Pelėšiais ir kerpėm apaugus aukštai, Trakų štai garbinga pilis!“

Lietuvos kraštovaizdį gražiai aprašė A. Baranauskas „Kalnai kelmuoti, pakalnės nuplikę, kas jūsų grožei senobinei tiki?“ šios eilės atskleidė lietuviškos gamtos grožį.

J. Biliūnas parašė gražią novelę „Brisiaus galas“, „Kliudžiau“, kuriose aprašė skriaudžiamo ir nelaimingo žmogaus likimą. Rašytoja Šatrijos Ragana savo kūrinuose perteikia katalikiškas, bajoriškas nuotaikas.

S. Nėris poetė, kuri lyriškai apdainuoja gyvenimą.

K. Donelaitis parašė poemą „Metai“ - „Jau saulelė vėl atkoptama budino svieta ir žiemos šaltos triūsus pargriaudama juokės.“

V. Kudirka yra tautiškos giesmės autorius.

Aš didžiuojuosi, kad esu lietuvis ir Lietuva turi tiek daug žymių dainių, apdainavusių Lietuvą.

Meilė gimtajam kraštui yra labai svarbi. Turime išsaugoti

sų krašto kalbą ir literatūrą, tradicijas ir kraštovaizdį. Tik taip perduosime meilę Lietuvai ateinančioms kartoms!

Su meile,  
Justinas



Miela Lietuva,

Aš jau pas tave seniai buvau.

Paskutinį kartą lankiausi prieš dvejus metus. Aš jau pasiilgau savo šeimos ir giminių.

Norėčiau nuvažiuoti į kaimą ir ežere paplaukioti. Miške grybauti ir uogauti. Kaune Laisvės alėjoje pasivaikščioti ir nueiti į spurginę. Aplankyti jūrą ir plažę pagulėti.

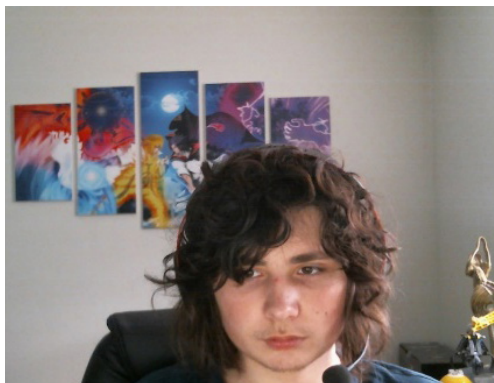
Mano seneliai mane jau irgi seniai matė ir aš jų pasiilgau. Mano močiutės gamina skanų maistą, kurio irgi pasiilgau. Dar yra daug vietų, į kurias norėčiau nukeliauti. Pamatyti įvairias pilies ir miestelius.

Labai tikiuosi, kad šiais metais sugebėsiu nuvažiuoti. Gal jau būsiu paskiepytas nuo Covid'o. Jeigu būsiu nepaskiepytas, teks palaukti dar vienerius metus.

Linkiu tau sėkmės ir tikiuosi, kad galėsime susitikti.

Brangioji Lietuva,

Dominykas Pankevičius





Brangi Lietuva,

Mano vardas Aleksia Vadauskaitė, aš mokausi antrame kurse Maironio mokykloje. Klausimas „Kodėl Lietuva tau brangi?“ privertė mane susimąstyti apie tai, kaip mano šalis suformavo mano gyvenimą.

Kai buvau maža, močiutė man pasakojo istorijas apie tai, kaip jos šeima karo metu pabėgo iš šalies. Tiksliai atsimenu, kaip ji apibūdino savo gyvenimą kaime ir kokie skanūs jos močiutės cepelinai buvo.

Nors Lietuvoje buvau tik kartą, per dainų šventę, galiu pasakyti, kad dar nemačiau tiek daug lietuvių iš viso pasaulio kartu. Tai tikrai atvėrė akis. Yra tiek daug žmonių tokių kaip aš. Tiek daug žmonių, kurie taip pat nori mylėti ir vertinti gražią šalį, iš kurios yra kilę. Buvo taip gražu. Prisiminimai apie visų šypsenas ir balsus, ramina sielą.

Nuo mažens aš lankiau tautinius šokius, Maironio mokyklą, bažnyčią ir chorą, bet nežinojau, ką tai man turėjo reikšti. Dabar, kai užaugau, suprantu, iš kur esu kilusi. Suprantu kiekvieno sakomo žodžio, kiekvieno perskaityto sakinio ir dainos reikšmę.

Todėl į klausimą „Kodėl Lietuva tau brangi?“ galiu atsakyti vienu paprastu sakiniu. Lietuva yra tai, kas aš esu.



Aleksia Vadauskaitė

Brangi Lietuva,

Lietuva, tu esi mano mylimiausia šalis. Čia Matas rašo. Aš gimiau Kanadoje, bet širdyje žinau, kad esu tikras lietuvis. Kodėl?

Nes aš kiekvieną rytą nubundu ir matau lietuvišką vėliavą ant sienos. Kai aš atmerkiu akis, pakeliu galvą ir tiesiai prieš mane yra didinga vėliava. Tai ne viskas, aš namuose šneku lietuviškai.

Kai aš bėgioju lauke, galvoju apie tave. Prieš eidamas miegoti aš galvoju apie tave. Man taip smagu būti lietuviu. Aš net sakytčiau, kad man energijos duoda, kai pavargstu. Kas antri metai aš su tėvais skrendu pas tave. Man visada smagu būti pas tave, lietuviški sūreliai man yra kaip auksas.

Man labiausiai patinka būti su tavimi vasarą, kai šilta ir malonu saulėje būti. Aš buvau Nidoje, mano mėgstamiausias dalykas buvo laisvalaikiu bėgioti ir voliotis smėlio kopose. Aukštesniųjų kursų studentas.

Bet šiais metais aš tavęs nepamatysiu, nes dabar siautėja toks baisus Koronos virusas.

Ilgiausio tavęs.  
Matas Varanavičius.



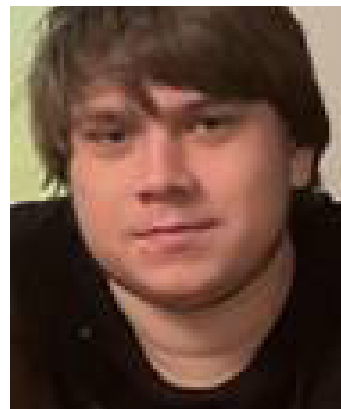
Miela Lietuva,

Sveikinu su Kovo 11-tąją, Nepriklausomybės švente. Jau 30-metų esi laisva nuo Sovietų Sąjungos. Mano proseneliai labai laukė tos dienos, kad galėtų sugrižti į Lietuvą. Dabar jie visi gali laisvai į Lietuvą keliauti. Dabar Tu esi labai graži, nes pastatai atstatyti ir gamta atsigavusi. Per trisdešimt metų Lietuva pagražėjo. Nauji pastatai, geri keliai ir atsigavusi gamta. Kai matau nuotraukas ir per televiziją, Tu esi tikrai gražus kraštas.

Praėjusią vasarą aš buvau pasiruošęs keliauti Tavęs aplankyti, bet virusas neleido. Turiu daug pusbrolių ir kitų giminių, labai noriu juos aplankyti. Norėjau pamatyti Vilnių, Klaipėdą, Kauną ir Palangą. Mano tėvo pusseserė gyvena tikrame lietuviškame kaime Panevėžyje, ji augina kiaules, karves, vištas ir ožkas. Ten užaugo mano prosenelis Jonas.

Kai išgirdau dainą „Tai gražiai, gražiai“ aš pagalvoju apie Tavo gražią gamtą, upes, miškus, laukus, pievas, kur galima atsigauti ir pailsėti. Lietuvoje užaugo mano protėviai. Lietuva, aš Tau linkiu toliau turėti laisvę, kad visi galėtų ja ir Tavo grožiu pasidžiaugti.

Pasimatysime Lietuvoje, kai bus saugesni laikai keliauti.



Su meile ir pagarba,

Danius Verbyla

# 12<sup>klasė</sup>

## Laiškas Lietuvai

Miela Lietuva,

Aš gyvenu labai toli, toli už jūrų marių.  
Atstumas didelis, tačiau, nesijaučia visai.  
Esi Tu manyje ir nesvarbu, kur aš bebūčiau.  
Tariu aš tavo vardą, vos ne kiekvieną kartą.

Man suteiktas lietuviškas berniuko vardas,  
Kuris pamėgtas dėdžių ir tetų.  
Jis trumpas, aiškus ir lengvai prisimenantis  
Aš, Erikas vardu.

Mėgaujuosi sena lietuviška virtuve,  
Kuri man visada kvapni.  
Tu mano mintyse kiekvieną kartą,  
Kai bulvės verda, šaltibarščiai rausvi.

Palikdamas namus žemėlapis palydi.  
Tai Tu sakai sudiev, kai užtrenkiu duris.  
Kai laikas grįžt, aš vėl tave prisimenu,  
Geltonas gintaras tarp raktų ryšuly.

Trispalvis šalikas man šildo kaklą,  
Kurį man atsiuntė teta.  
Ant riešo gintarėliai supas,  
Kuriuos suvėrė man mama.

Muziejum tapo vienas kambarys.  
Vadinam jį - biblioteka.  
O čia tik dvelkia Lietuva!  
Nes čia yra visa tauta!

Ko čia nerasi ant lentynų!  
Senolių šaukštai išdrožti, kryželiai, angelai.  
Rūpintojėlis sėdi gailiai susimąstęs.  
Kokie tie amžiai praeity!

Prie jo išdrožinėtas kunigaikštis su kardu,  
Pavargęs veidas nuo karų.  
O netoli ir vėlykaitis,  
Išpuoštas jis kaip jaunikaitis.

Pelėda stovi ant šakos,  
Ir gandras ilgom kojom.  
Skrynelės dailiai išraižytos,  
ir geležinis vilkas.

Čia žiūri į mane seni veidai,  
Iš praeities bespalviai ir pageltę.  
Vardų visų aš nežinau,  
Nes jie senove dvelkia.

Mažutės figūrėlės tautiškais drabužiais,  
Atrodo šoka polką.  
Medinės lėkštės žiūri į mane.  
Sudėtos pagal formą.

O pačiame kampe lentynų –  
Skrynia iš praeities.  
Dabar ji ilsisi,  
Po tiek daug metų ir kelionių.

Tai štai....

Aš gyvenu labai toli, toli už jūrų marių,  
Tu manyje esi kasdien  
prašvitus ryto žarai.

Erikas – Vincas Ankus,



Miela Lietuva,

Mano vardas Viktorija Gelažauskaitė. Aš esu lietuvė. Man yra šešiolika metų ir šiuo metu mokausi vienuoliktose klasėse. Aš turiu brolių ir seserį, ir mes visi su tėvais kalbame lietuviškai.

Aš jus aplankiau 3 kartus. Pirmą kartą buvau tik 8-erių ir aplankiau visas populiarias vietas - Gedimino pilį, Kau-no pilį ir Kryžių kalną. Aš ir mano šeima prie to kalno padėjome savo kryžių, tai buvo labai įsimintina. Paskutinį kartą, kai buvau pas jus, dalyvavau dainų šventėje. Dainavau su savo lietuvių choru ir smagiai praleidau laiką su draugais. Tai buvo didžiulis įvykis, kuriame dalyvavo daug kitų lietuvių visame pasaulyje. Aš esu labai dėkinga, kad patyriau tai.

Tu esi labai graži, kai esi rami. Jūs turite geriausius miškus, kuriuose taip gražu vaikščioti. Aš ir mano močiutė grybaudavome jūsų miškuose, o grybai buvo labai skanūs. Kaip ir grybai, taip ir jūsų cepelinai yra geriausi, kokius esu bandžiusi. Mano nuomone, jie yra daug geresni nei tie, kuriuos valgome čia, Kanadoje. Nekantrauju juos vėl suvalgyti.

Aš pasiilgau tavęs, Lietuva, ir nekantrauju vėl greitai tave pamatyti.

Tave amžinai prisimenanti duktė iš Kanados...

Su meile,  
Viktorija Gelažauskaitė



Brangi Lietuva,

Tau rašo Jacintha Dirmantaitė-Groen in 't Woud. Man 17 metų ir esu trečio kurso kursantė Toronto lituanistiniuose kursuose. Aš gyvenu Toronte, Kanadoje, esu pusiau lietuvė ir pusiau olandė. Mano mama yra lietuvė, o mano tėtis yra olandas.

Nors aš dar niekada tavęs nemačiau, labai noriu aplankyti tave. Aš niekada neturėjau galimybių apsilankyti pas tave, bet dabar labai noriu skristi pas tave pirmą kartą savo gyvenime. Nuotraukose mačiau daug tavo vietų ir miestų ir jie labai gražūs. Labai noriu aplankyti Klaipėdą, Nidą ir Vilnių. Norėčiau aplankyti Baltijos jūros pakrantę, nueiti į Gedimino pilį, Trakų pilį ir mišias Šv. Onos bažnyčioje. Taip pat norėčiau aplankyti Kryžių kalną ir Raganų kalną.

Nors iš tikrųjų nebuvau pas tave, esu labai aktyvi savo lietuvių bendruomenėje čia, Toronte. Nuo aštuonerių metų aš šoku tautinius šokius Toronto „Gintare“. Mūsų šokių ansamblis dalyvavo dviejose šokių šventėse 2012 m. ir 2016 m. Aš planavau dalyvauti 2020 m. šokių šventėje Filadelfijoje, bet šventė buvo atšaukta dėl COVID-19 pandemijos. Aš skambinu kanklėmis su Prisikėlimo parapijos kanklių ansambliu ir dalyvauju Prisikėlimo parapijos jaunimo chore. Taip pat dalyvauju Lietuvos skautų sąjungoje ir šią vasarą aš buvau apdovanota gintaro kaklaraiščiu. Aš jau 10 metų dalyvauju lietuvių šeštadienio mokykloje, o dabar jau trečius metus mokausi Toronto aukštesniuose lituanistiniuose kursuose.

Kaip pusiau lietuvė didžiuojuosi, kad moku kalbėti, rašyti ir skaityti lietuvių kalba. Aš skaičiau daug lietuviškų knygų, tokių kaip „Tarp pilkų debesų“, ją parašė Rūta Šepetys. Taip pat mėgstu skaityti bažnyčios skaitymus per lietuviškas mišias. Su savo draugėmis mėgstu klausytis lietuviškų dainų, tokių kaip „Norim šokti“, parašė Saulius Prūsaitis ir „Trys milijonai“, parašė Marijonas Mikutavičius. Aš susitinku su lietuviais iš viso pasaulio, kai dalyvauju lietuvių stovyklose Kanadoje ir JAV.

Ačiū, Lietuva, kad tiek daug man davei gyvenime. Didžiuojuosi galėdama save vadinti lietuve.

Su nuoširdžiausiais linkėjimais,

Jacintha Dirmantaitė-Groen in 't Woud



Miela Lietuva,

Jums rašo Milda Gutauskaite, trečio kurso lituanistinių kursų studentė Kanadoje ir pažįstama draugė. Lietuvos vertės negalima prilyginti jokiam apčiuopiamam daiktui: pinigams, drabužiams, nei automobiliams. Jūs taip kupina gyvenimo, meilės, ir kultūros.

Jūs esate šalis, kurioje karvės ganosi laisvai, yra gilių miškų, kuriuose galima pasiklysti, kur upės teka per didingiausias miestus ir mažiausius kaimus.

Tačiau jūsų fiziniai požymiai yra tik pradžia. Jūs esate žemė, kurioje keliauja Dominykas arklys, kur vyksta didysis grybų karas ir kur įsimylėjo Jūratė ir Kastytis. Turite geriausią balsą, juo dainuojate „Lietuva brangi“ ir „Mūsų dienos kaip šventė“. Jūs turite džiuginantį Sigutės Ach meną ir kuklias senas medines bažnyčias.

Žinau, kad širdyje esu lietuvė. Kodėl? Galite paklausti. Todėl, kad man jūs rūpите, aš labai kritikuoju jus, bet kritikuoju todėl, kad noriu matyti jus klestinčią.

Aš taip pat esu lietuvė, nes kalbu jūsų kalba. Mano protėvių lūpomis man perduota kalba. Taip pat, kai planuoju mokytis savo mylimų atlikėjų kalbos. Kalba, kuri buvo lyginama su miela daina.

Mano tėvai ir sesuo gimė Lietuvoje, ir aš ten lankausi kas porą metų. Lankau močiutes, tetas, dėdę, puseseres ir draugus. Bet man labiausiai patinka pas jus lankytis, nes yra mano močiutės sodas. Mano močiutės sode yra daug obelių, vyšnių, svarainių krūmų ir gėlių! Vištos tvarte, bet visada su jomis būna piktas gaidys. Mano močiutė augina, braškes, avietes, juoduosius serbentus, beveik visus įsivaizduojamus vėsaus klimato vaisius ir daržoves. Tai mano rojus! Tikriausiai galite matyti, kad aš jūsų labai ilgiuosi.

Iki kol vėl pasimatysime.  
Jūsų mylinti draugė,

Milda Gutauskaitė  
3 kurso studentė



Brangi Lietuva,

Mano vardas Aleksas Maksimavičius, aš gyvenu Misisagoje, Ontarijuje, man 16 metų. Dabar esu paskutinių metų lituanistinių kursų kursantas.

Lietuva man labai brangi dėl daug priežasčių, bet svarbiausia man Lietuvos istorija. Lietuvos istorija labai ilga ir įdomi, joje daug mūšių, skaudulių ir valdovų, galima visą dieną kalbėti tik apie mūšius. Aš labai dėkingas, kad esu lietuvis, nes labai daug sužinojau apie Lietuvos žavią istoriją.

Aš tik du kartus skridau į Lietuvą ir abu kartus į šokių šventės. Pirmą kartą aš buvau 10 metų, o antrą kartą 14 metų amžiaus. Pirmą kartą buvo daug smagiau negu antrą, nes mačiau pirmą kartą gyvenime Trakų pilį ir Gedimino pilį, nes tada dar galėjome eiti į Gedimino pilies vidų. Mes su šeima Gedimino pilyje matėme įvairių kalavių, šarvų kostiumų ir sužinojome daugiau apie Gedimino pilies istoriją.

Mano tėtė ir močiutė gyveno Punske, kaime ir mes dar turim tą pačią žemę, kurią leidžiame mano dėdei su jo šeimai naudoti, nes jie dar kaime gyvena. Aš turiu 4 dėdes, 2 močiutes ir 4 tetas.

Norėčiau Lietuvai papasakoti apie savo pomėgius. Mano pomėgiai yra žiūrėti televizijos programas, žaisti krepšinį, žaisti elektroninius žaidimus.

Dabar nėra labai smagu žaisti krepšinį, smagiausia buvo žaisti 5 prieš 5, bet dabar aš galiu žaisti tik vienas.

Kanados lietuvių bendruomenėje aš labai daug dalyvauju, iki COVID – 19 viruso aš dalyvavau Anapilio krepšinio komandoje ir tarnaudavau Anapilio bažnyčioje.

Smagiausias mano dalyvavimas buvo lietuvių šokių kolektyve „Gintaras“. „Gintare“ man smagiausia, nes aš važiuoju su savo draugais į įvairias vietas, žaidžiame įvairius žaidimus.

Su meile,  
Aleksas Maksimavičius



Brangi Lietuva,

Aš tave buvau sutikęs tik du kartus, bet jaučiuosi taip, lyg tave labai gerai pažinočiau. Aš žinau tavo istoriją, kalbą ir dainas, bet tu manęs nepažįsti. Nors gimimas Kanadoje man suteikė tiek daug puikių galimybių, bet jaučiu, kad man kažko trūksta. Dėl savo paveldo sugebėjau susirasti tiek daug gerų draugų ir esu už tai labai dėkingas. Aš labai didžiuojuosi, kad atvykau iš tokios gražios istorinės šalies.

Grįžęs noriu aplankyti visus gražius miestus, tokius kaip Vilnius ir Palanga. Noriu plaukioti Baltijos jūroje ir žaisti krepšinį. Noriu dainuoti ir šokti šokių šventėje. Noriu paragauti visų jūsų tradicinio maisto patiekalų. Noriu aplankyti visas pilis, kurios stovi šimtmečius. Noriu pasikalbėti su kitais lietuviais ir iš jų išgirsti, kaip sekasi gyventi tokioje gražioje šalyje.

Laukiu dienos, kai vėl susitiksiu su jumis ir praleisim kartu laiką. Jūs esate tokia didžiulė mano tapatybės dalis ir už tai noriu jums padėkoti. Jūs mane tiek išmokėte ir sukūrėte tiek daug gerų santykių. Aš amžinai dėkingas už tai, ką jūs man padarėte.

Su meile,  
Gintas Pabedinskas



Miela Lietuva,

Mano vardas yra Edvardas. Aš esu Aukštesniųjų kursų trečiųjų metų mokinys. Aš didžiuojuosi, kad lankau lietuvišką mokyklą ir mokausi lietuvių kalbą ir Lietuvos istoriją. Aš norėčiau tau papasakoti, kaip aš prisidedu prie lietuviybės skleidimo savo bendruomenėje.

Aš esu aktyvus Toronto lietuvių bendruomenės narys ir darau viską, kad skleisčiau lietuviybę Kanadoje. Dalyvauju „Gintaro“ šokių grupėje nuo pat mažens. Su „Gintaro“ šokių grupe aš šoku Lietuvos šokių šventėse. Aš šokau Baltimorėje, dabar ruošiuosi vykti į Lietuvos šokių šventę. Aš garsinu tave, Lietuva, visur, kur tik turiu galimybių. Savo kanadietiškoje mokykloje aš pasakoju daug apie Lietuvą. Savo Toronto lietuvių bendruomenėje aš aktyviai

prisidedu prie įvairių renginių. Daug metų aš dalyvauju „Vilties“ bėgime. Aš padedu kitiems bendruomenės nariams. Per Kalėdas lankausi lietuvių senelių namuose ir palaikau senelius. Maironio mokykloje mes švenčiame lietuviškas šventes. Mes minime Lietuvos nepriklausomybę ir jos atgimimo gimtadienius.

Šeimoje mes taip pat švenčiame lietuviškas šventes. Man patinka švęsti Užgavėnes, Kalėdas, Jonines ir kitas šventes.

As didžiuojuosi, kad esu Lietuvis. Lietuva, tu esi mano širdyje ir mintyse.

Tave amžinai prisimenantis sūnus,  
Edvardas



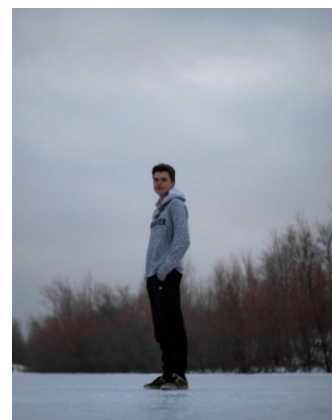
Miela tėvyne,

Tu visada būsi man brangiausia vieta visame pasaulyje dėl visų nuostabių potyrių, kuriuos ten turėjau. Tu, vienintelė vieta, kurią galiu pavadinti savo namais dėl to, kad ten gimiau ir gyvenau didelę savo gyvenimo dalį.

Jaučiuosi labai laimingas, kad gimiau ten, taip pat jaučiuosi labai dėkingas, nes čia, Kanadoje, būti lietuviu tikrai reta. Žmonės visada stebisi, kaip šauniai tai skamba, kai kalbu savo kalba. Turbūt didžiausi prisiminimai yra apie tai, kaip augau kartu su savo pussesere, pusbroliu ir seneliais. Retkarčiais lankausi pas senelius ir tęsiu tai, kol galėsiu.

Atsisveikina tave mylintis sūnus iš Toronto, Kanados, kuris tave prisimins amžinai.

Matas Navickis



# Lituanistinių kursų abiturientai



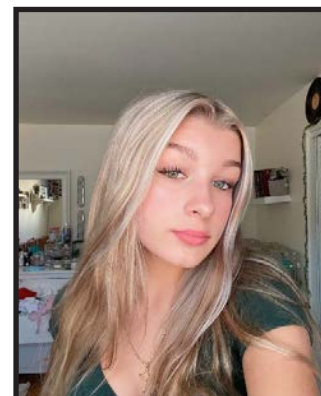
Erikas Ankus



Edvardas Biga



Jacintha Dirmantaitė-Groen  
in 't Woud



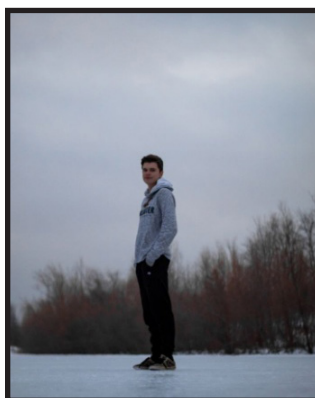
Viktorija Gelažauskaitė



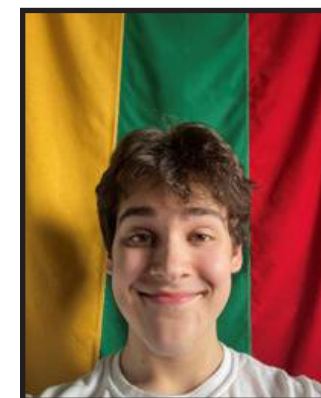
Milda Gutauskaitė



Aleksas Maksimavičius



Matas Navickis

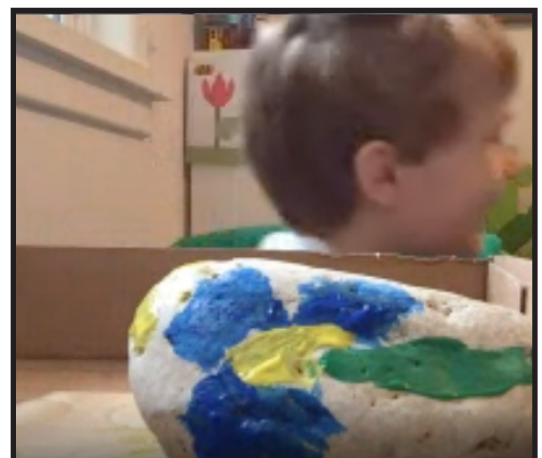


Gintas Pabedinskas

# Ačiū Parama



# Akmenukų dažymas







# Bičių pamoka 2/3 klasė

Akvilė Minkevičius is presenting

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

91

92

93

94

95

96

97

98

99

100

101

102

103

104

105

106

107

108

109

110

111

112

113

114

115

116

117

118

119

120

121

122

123

124

125

126

127

128

129

130

131

132

133

134

135

136

137

138

139

140

141

142

143

144

145

146

147

148

149

150

151

152

153

154

155

156

157

158

159

160

161

162

163

164

165

166

167

168

169

170

171

172

173

174

175

176

177

178

179

180

181

182

183

184

185

186

187

188

189

190

191

192

193

194

195

196

197

198

199

200

201

202

203

204

205

206

207

208

209

210

211

212

213

214

215

216

217

218

219

220

221

222

223

224

225

226

227

228

229

230

231

232

233

234

235

236

237

238

239

240

241

242

243

244

245

246

247

248

249

250

251

252

253

254

255

256

257

258

259

260

261

262

263

264

265

266

267

268

269

270

271

272

273

274

275

276

277

278

279

280

281

282

283

284

285

286

287

288

289

290

291

292

293

294

295

296

297

298

299

300

301

302

303

304

305

306

307

308

309

310

311

312

313

314

315

316

317

318

319

320

321

322

323

324

325

326

327

328

329

330

331

332

333

334

335

336

337

338

339

340

341

342

343

344

345

346

347

348

349

350

351

352

353

354

355

356

357

358

359

360

361

362

363

364

365

366

367

368

369

370

371

372

373

374

375

376

377

378

379

380

381

382

383

384

385

386

387

388

389

390

391

392

393

394

395

396

397

398

399

400

401

402

403

404

405

406

407

408

409

410

411

412

413

414

415

416

417

418

419

420

421

422

423

424

425

426

427

428

429

430

431

432

433

434

435

436

437

438

439

440

441

442

443

444

445

446

447

448

449

450

451

452

453

454

455

456

457

458

459

460

461

462

463

464

465

466

467

468

469

470

471

472

473

474

475

476

477

478

479

480

481

482

483

484

485

486

487

488

489

490

491

492

493

494

495

496

497

498

499

500

501

502

503

504

505

506

507

508

509

510

511

512

513

514

515

516

517

518

519

520

521

522

523

524

525

526

527

528

529

530

531

532

533

534

535

536

537

538

539

540

541

542

543

544

545

546

547

548

549

550

551

552

553

554

555

556

557

558

559

560

561

562

563

564

565

566

567

568

569

570

571

572

573

574

575

576

577

578

579

580

581

582

583

584

585

586

587

588

589

590

591

592

593

594

595

596

597

598

599

600

601

602

603

604

605

606

607

608

609

610

611

612

613

614

615

616

617

618

619

620

621

622

623

624

625

626

627

628

629

630

631

632

633

634

635

636

637

638

639

640

641

642

643

644

645

646

647

648

649

650

651

652

653

654

655

656

657

658

659

660

661

662

663

664

665

666

667

668

669

670

671

672

673

674

675

676

677

678

679

680

681

682

683

684

685

686

687

688

689

690

691

692

693

694

695

696

697

698

699

700

701

702

703

704

705

706

707

708

709

710

711

712

713

714

715

716

717

718

719

720

721

722

723

724

725

726

727

728

729

730

731

732

733

734

735

736

737

738

739

740

741

742

743

744

745

746

747

748

749

750

751

752

753

754

755

756

757

758

759

760

761

762

763

764

765

766

767

768

769

770

771

772

773

774

775

776

777

778

779

780

781

782

783

784

785

786

787

788

789

790

791

792

793

794

795

796

797

798

799

800

801

802

803

804

805

806

807

808

809

810

811

812

813

814

815

816

817

818

819

820

821

822

823

824

825

826

827

828

829

830

831

832

833

834

835

836

837

838

839

840

841

842

843

844

845

846

847

848

849

850

851

852

853

854

855

856

857

858

859

860

861

862

863

864

865

866

867

868

869

870

871

872

873

874

875

876

877

878

879

880

881

882

883

884

885

886

887

888

889

890

891

892

893

894

895

896

897

898

899

900

901

902

903

904

905

906

907

908

909

910

911

912

913

914

915

916

917

918

919

920

921

922

923

924

925

926

927

928

929

930

931

932

933

934

935

936

937

938

939

940

941

942

943

944

945

946

947

948

949

950

951

952

953

954

955

956

957

958

959

960

961

962

963

964

965

966

967

968

969

970

971

972

973

974

975

976

977

978

979

980

981

982

983

984

985

986

987

988

989

990

991

992

993

994

995

996

997

998

999

1000

1001

1002

1003

1004

1005

1006

1007

1008

1009

1010

1011

1012

1013

1014

1015

1016

1017

1018

1019

1020

1021

1022

1023

1024

1025

1026

1027

1028

1029

1030

1031

1032

1033

1034

1035

1036

1037

1038

1039

1040

1041

1042

1043

1044

1045

1046

1047

1048

1049

1050

1051

1052

1053

1054

1055

1056

1057

1058

1059

1060

1061

1062

1063

1064

1065

1066

1067

1068

1069

1070

1071

1072

1073

1074

1075

1076

1077

1078

1079

1080

1081

1082

1083

1084

1085

1086

1087

1088

1089

1090

1091

1092

1093

1094

1095

1096

1097

1098

1099

1100

1101

1102

1103

1104

1105

1106

1107

1108

1109

1110

1111

1112

1113

1114

1115

1116

1117

1118

1119

1120

1121

1122

1123

1124

1125

1126

1127

1128

1129

1130

1131

1132

1133

1134

1135

1136

1137

1138

1139

1140

1141

1142

1143

1144

1145

1146

1147

1148

1149

1150

1151

1152

1153

1154

1155

1156

1157

1158

1159

1160

1161

1162

1163

1164

1165

1166

1167

1168

1169

1170

1171

1172

1173

1174

1175

1176

1177

1178

1179

1180

1181

1182

1183

1184

1185

1186

1187

1188

1189

1190

1191

1192

1193

1194

1195

1196

1197

1198

1199

1200

1201

1202

1203

1204

1205

1206

1207

1208

1209

1210

1211

1212

1213

1214

1215

1216

1217

1218

1219

1220

1221

1222

1223

1224

1225

1226

1227

1228

1229

1230

1231

1232

1233

1234

1235

1236

1237

1238

1239

1240

1241

1242

1243

1244

1245

1246

1247

1248

1249

1250

1251

1252

1253

1254

1255

1256

1257

1258

1259

1260

1261

1262

1263

1264

1265

1266

1267

1268

1269

1270

1271

1272

1273

1274

1275

1276

1277

1278

1279

1280

1281

1282

1283

1284

1285

1286

1287

1288

1289

1290

1291

1292

1293

1294

1295

1296

1297

1298

1299

1300

1301

1302

1303

1304

1305

1306

1307

1308

1309

1310

1311

1312

1313

1314

1315

1316

1317

1318

1319

1320

1321

1322

1323

1324

1325

1326

1327

1328

1329

1330

1331

1332

1333

1334

1335

1336

1337

1338

1339

1340

1341

1342

1343

1344

1345

1346

1347

1348

1349

1350

1351

1352

1353

1354

1355

1356

1357

1358

1359

1360

1361

1362

1363

1364

1365

1366

1367

1368

1369

1370

1371

1372

1373

1374

1375

1376

1377

1378

1379

1380

1381

1382

1383

1384

1385

1386

1387

1388

1389

1390

1391

1392

1393

1394

1395

1396

1397

1398

1399

1400

1401

1402

1403

1404

1405

1406

1407

1408

1409

1410

1411

1412

1413

1414

1415

1416

1417

1418

1419

1420

1421

1422

1423

1424

1425

1426

1427

1428

1429

1430

1431

1432

1433

1434

1435

1436

1437

1438

1439

1440

1441

1442

1443

1444

1445

1446

1447

1448

1449

1450

1451

1452

1453

1454

1455

1456

1457

1458

1459

1460

1461

1462

1463

1464

1465

1466

1467

1468

1469

1470

1471

1472

1473

1474

1475

1476

1477

1478

1479

1480

1481

1482

1483

1484

1485

1486

1487

1488

1489

1490

1491

1492

1493

1494


1495

1496


14

# Bičių pamoka 4/5/6 klasė

TŽ Akvile Minkevičius is presenting




**Koriai (comb)** – bičių iš vaško padaryti šešiakampiai statiniai, kuriuose bitės laiko medų, bičių duoną bei augina palikuonis. Korius bitės pasidaro iš vaško (wax) kuris natūraliai gaminasi jų organizme (produced in their body) .




Zoom meeting interface with participants: sonata bankevičienė, Alexandra, Elias Saud, Rima Zemaityte-De Iulius, NA - 04BV, Akvile Minkevičius, Audra Star, Kevin Wojczulis.

Akvile Minkevičius is presenting


## Kaip atrodo bitės kurios neša medų?




**Aš esu bitė darbininkė**  
(moteriška giminė)



**Aš esu tranas**  
(vyriška giminė)



**Aš esu bičių motinėle**  
(moteriška giminė)



Zoom meeting interface with participants: sonata bankevičienė, Alexandra, Elias Saud, AU - 06TM 958175..., Rima Zemaityte-De Iulius, NA - 04BV, Akvile Minkevičius, Audra Star, Kevin Wojczulis.

## **Kaip mes aplankėme Lietuvos mišką, būdami Kanadoje**

2021 m. balandžio 10 dieną, šeštadienio ryte, mes kalbėjome su Lietuvoje gyvenančia Raimonda, 5m. Luku ir 3m. Mante. Susitikome Google Classroom. Mes buvome Kanadoje, o jie buvo Lietuvos miške. Mes klausėme klausimus, o jie mums atsakė. Daugiausia kalbėjome su Raimonda. Mes pamatėme, kaip miške žydi žibutės ir dar štai ką mes sužinojome.

### **Ar dažnai būnate miške?**

Taip, dažnai būname miške, mes važiuojame dviračiu arba einame pasivaikščioti.

### **Kur yra tas miškas?**

Miškas yra Vilniuje. Tai Verkių nacionalinis parkas. Pavadinimas „Verkia“ kilo iš žodžio „verkimas“. Kunigaikštis Vytenis medžiojo miške ir išgirdo verkiant kūdikį. Vytenis jį rado medžio drevėje, pasiėmė ir užaugino. Ir užaugo žynys Lizdeika. Jis vėliau kunigaikščiui Gediminui išaiškino sapną, kad reikia statyti pilį ir kurti Vilniaus miestą.

### **Kokio dydžio miškas?**

Tai yra vienas iš didžiausių parkų miesto teritorijoje visame pasaulyje. (28-tas didžiausias)

### **Ar šalia yra vandens telkinių?**

Čia yra ežeras. Jis vadinasi Balsio ežeras. Giliausia vieta – virš 38 m. gylio. Jis dar buvo vadinamas Žaliuoju ežeru.

### **Koks dabar oras miške?**

Labai vėjuota ir šalta. Labai stiprus vėjas.

### **Kiek dabar valandų Lietuvoje?**

Dabar beveik 17valandų.

### **Kokie medžiai auga miške?**

Daugiausia pušys ir lazdynai auga.

### **Kaip po žiemos pasikeitė medžių žievė?**

Žiemos metu būna juoda ar pilka medžių žievė, o pavasarį pasidaro žalesnė.

### **Kokie medžiai jau su pumpurais?**

Lazdyno krūmai yra su pumpurais.

### **Kokios gėlės jau žydi? Ar gaitė parodyti iš arti?**

Pavasari žydi žibutės. Jos yra mėlynos, o viduryje baltos kuokelės. (Mums Lukas nuskynė ir vieną violetinę žibutę, o Mantė parodė iš arti žibučių puokštę).

### **Kokio aukščio žibutės užauga?**

Nuo 5 iki 25cm.

### **Ar žibutės kvepia?**

Žibutės nekvepia. (Čia Lukas atsakė)

### **Kiek laiko žibutės žydi?**

Žibutės žydi 8 arba 10dienų.

### **Kodėl jos taip vadinamos?**

Jos taip vadinamos todėl, kad žiba mėlynai iš po rudų rudens lapų.



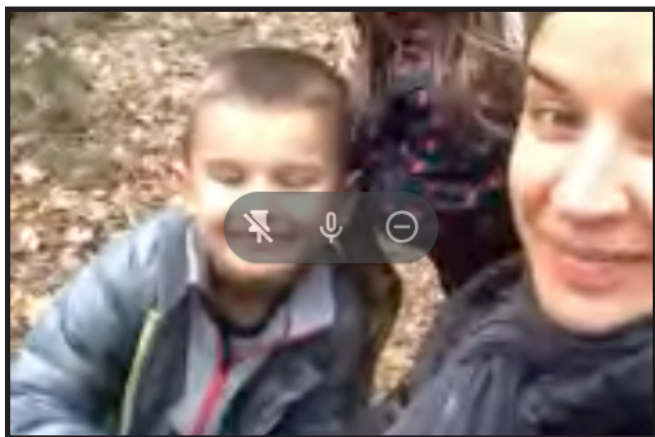
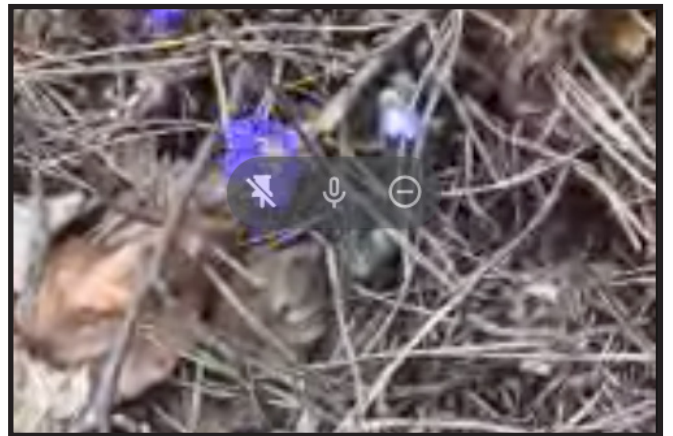
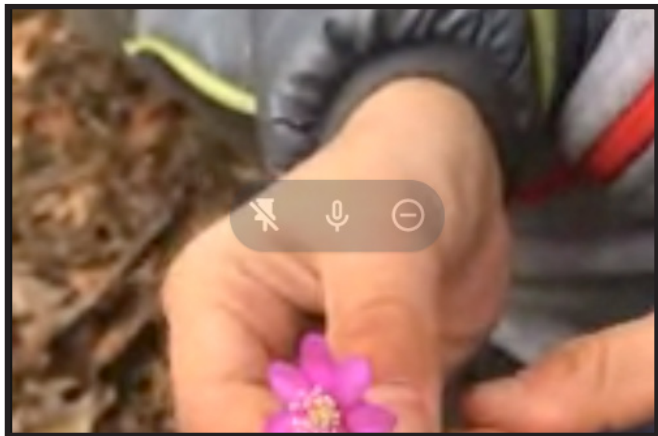
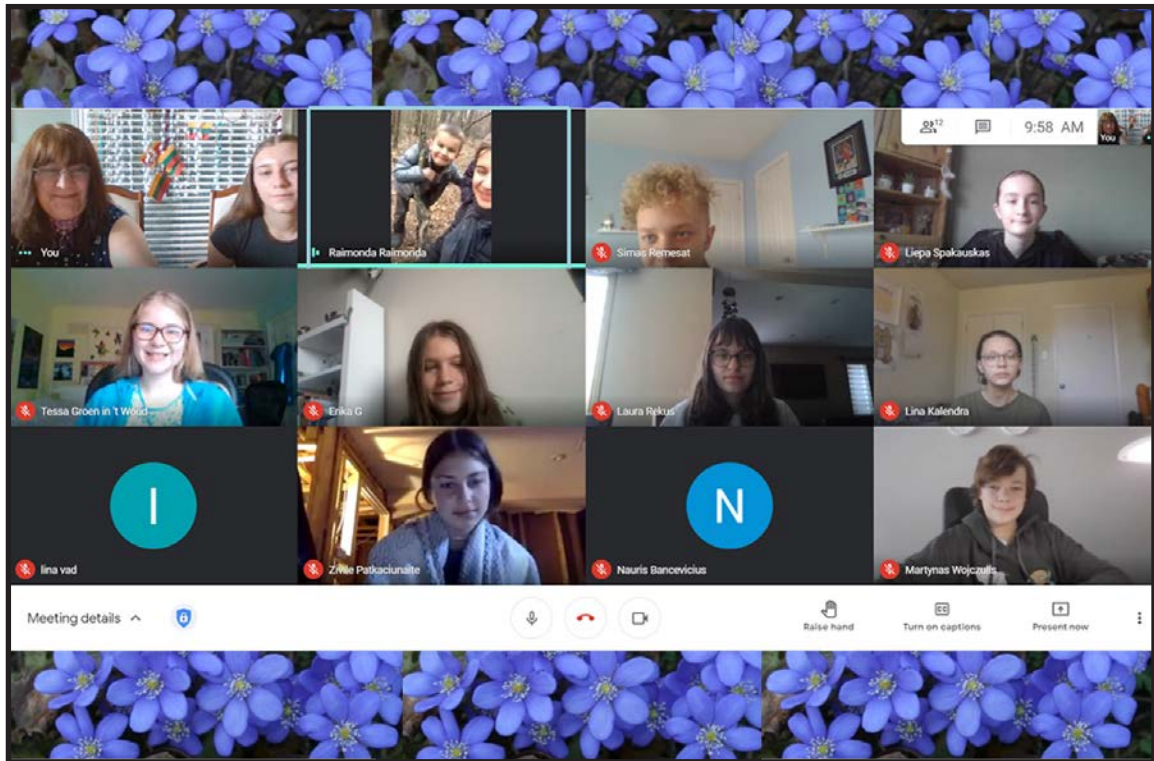
### **Ką dar žinote apie žibutes?**

Žibutės krūmelis gali gyventi kelis šimtus metų. Tai yra vienintelis augalas, kurio sėklas išplatina skruzdėlės. Žibutes gali būti vaistai, bet negalima valgyti nuskintų žibučių, nes jos nuodingos. Vaistams jas reikia sudžiovinti. Jų arbata gydo inkstų ir kepenų ligas.

Ačiū už šitą pokalbį, Raimonda, Lukai ir Mante!

Pokalbį užrašė Toronto Maironio mokyklos mokiniai Lina Kalendraitė, 7kl., Simas Remesat, 8 kl., Laura Rėkutė, 8 kl., Ir Liepa Špakauskaitė, 7 kl.

Lietuvos miškas fotografuotas iš Kanados per Google Classroom.



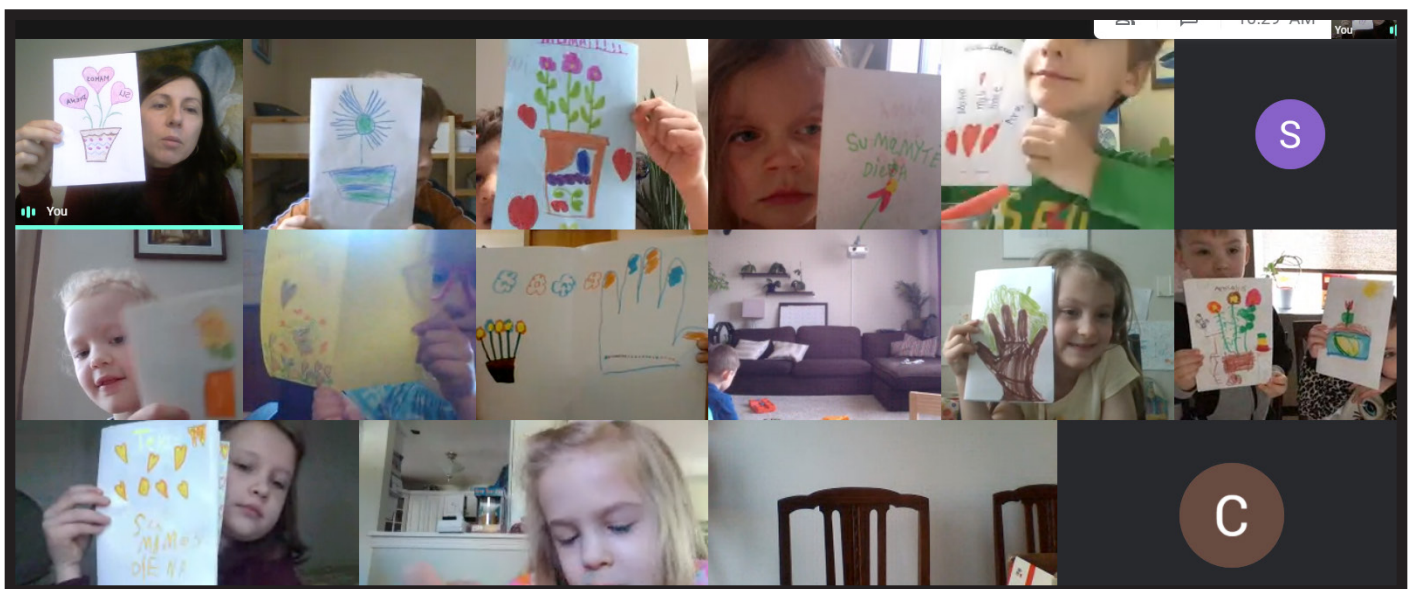
7/8 klasės apsilankymas Lietuvos miške

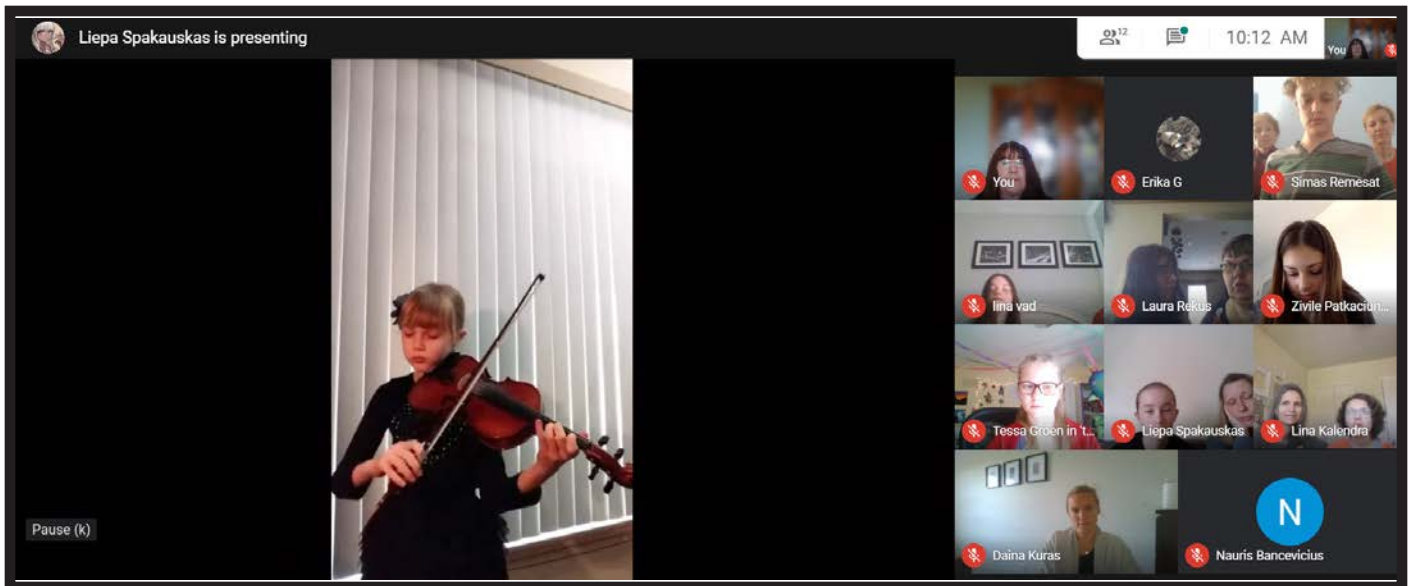
# Motinos diena

Tau, mamyte,  
Pievų gėlę  
Vėjas glosto sparneliu.  
Čiulba rytą  
Vyturėliai  
Virš miškų, laukų žalių...

Tau, mamyte,  
Ryto saulė  
Uždega šviesas anksti.  
Vos prašvitus,  
Laša saujon  
Saulės spinduliai karšti.

Tau, mamyte,  
Skamba gojai,  
Mirga pievų žaluma.  
Tau kas rytą  
Aš dainuoju:  
- Būk laiminga, būk  
linksma.







Maironia Mokylos 2020-2021 metraštis



Aš tavo gimtinė-  
vadu  
**LIETUVA!!**

Daiva Mills